

குறிஞ்சிக்கலி

[கலித்தொகை](#) என்னும் தொகைநூலில் ஐந்து திணைகளையும் சார்ந்த 149 பாடல்கள் உள்ளன. அவற்றில் [குறிஞ்சித்திணையைச்](#) சேர்ந்த 29 பாடல்கள் 37 முதல் 65 வரையில் எண் கொண்டனவாக உள்ளன. இந்தப் பாடல்களைப் டிய புலவர் [கபிலர்](#).

பாடல் 1 முதல் 5[தொகு]

- **அங்கண் உடையன் அவன்** ^[1] - அவள் ஊஞ்சலாடிக்கொண்டிருந்தபோது அவன் வந்தான். சிறிது ஆட்டிவிடு என்றாள். அவன் ஆட்டிவிட்டான். அவள் மயங்கியவள் போல அவன்மேல் விழுந்து தழுவிக்கொண்டாள். பின்னர் விலகினாள். அவன் கண்ணோட்டப் பண்பு கொண்டவன். 'செல்க' என அனுப்பிவைத்தான்.
- **அறஞ்சாரான் மூப்பு** ^[2] - இருளில், மலையில், இவளிடம் வருகிறாய். அதைக் கண்டு இவள் நீரில்லாத நிலம் போல் மனம் வருந்துகிறாள். இதனை வைகறையில் பெய்த மழை போல மாற்றலாமே. பொருளில்லாதவன் போல் வருந்துகிறாள். இதனை அருளாக்கம் பெற்றவன் மனம் போல் ஆக்கலாமே. அறம் செய்ய முடியாமல் அகவையால் மூத்தவன் மனம் போல் வருந்துகிறாள். இதனை அறம் செய்வான் ஆக்கம் போல் வளரச் செய்யலாமே. திருமணம் செய்துகொள்ளலாமே
- **கேள்வர்த் தொழுது எழல்** ^[3] - தலைவன் இல்லாதபோது தலைவி தன் கேள்வனாகிய தலைவனைத் தொழுது எழுகிறாள், எனவே **அருமழை தரல்வேண்டின் தருகிற்கும் பெருமையள்**. என்றெல்லாம் எண்ணிய பெற்றோர் இருவர்கண்ணும் குற்றமில்லை என்று எண்ணித் திருமணத்துக்கு உடன்பட்டனர்.
- **பயமலை ஏத்தி அகவினம் பாடுவாம்** ^[4] - வள்ளைப் பாட்டில் அவன் மலையைப் பாடிக்கொண்டே குற்றுகின்றனர். கொடிச்சியர் கை போல் காந்தள் தொடுத்த தேன் சோரும் மலை. கடுவனைப் பற்றி மந்தி குறை கூறும் செம்மலை. பூந்தளிர் வாடுவது போல் தலைவியை வாடச் செய்தவன் மலை. தாது உண்டு வண்டில் துறப்பான் மலை. கருவுற்ற பெண்யானைக்கு ஆண்யானை மூங்கில் நுனியை வளைத்துத் தரும் மலை. - என்றெல்லாம் பாடினர். மறைந்திருந்து கேட்ட தலைவன் நேரில் வந்து தலைவியைத் தழுவிக்கொண்டான்.
- **வாராது அமைவானோ வாராது அமைவானோ** ^[5] - வள்ளைப் பாட்டில் அவன் மலையைப் பழித்தும் இயற்பழித்தும் புகழ்ந்தும் இயற்பட மொழிந்தும் பாடுகின்றனர். அவன் வாராமல் இருக்கமாட்டான். நீரில் இருக்கும் குவளை மலர் வெந்துபோகுமா? அதுபோல அவனது ஈர நெஞ்சில் வாராமை இருக்கமுடியுமா? - என்கின்றனர்.

கய மலர் உண் கண்ணாய்! காணாய்; ஒருவன்
 வய மான் அடித் தேர்வான் போலத், தொடை மாண்ட
 கண்ணியன், வில்லன், வரும்; என்னை நோக்குபு,
 முன்னத்தின் காட்டுதல் அல்லது, தான் உற்ற
 நோய் உரைக்கல்லான் பெயரும்மன், பல் நாளும்! 37-5
 பாயல் பெறேஎன், படர் கூர்ந்து, அவன் வயின்,
 சேயேன்மன் யானும் துயர் உழப்பேன்; ஆயிடைக்
 கண் நின்று கூறுதல் ஆற்றான், அவன் ஆயின்;
 பெண் அன்று, உரைத்தல் நமக்கு ஆயின்; 'இன்னதூஉம்
 காணான், கழிதலும் உண்டு' என்று, ஒரு நாள், என் 37-10
 தோள் நெகிழ்பு உற்ற துயரால் துணிதந்து, ஓர்
 நாண் இன்மை செய்தேன், நறு நுதால்! ஏனல்
 இனக் கிளி யாம் கடிந்து ஓம்பும் புனத்து அயல்,
 ஊசல் ஊர்ந்து ஆட, ஒரு ஞான்று வந்தானை,
 'ஐய! சிறிது என்னை ஊக்கி' எனக் கூறத், 37-15
 'தையால்! நன்று' என்று அவன் ஊக்கக், கை நெகிழ்பு,
 பொய்யாக வீழ்ந்தேன், அவன் மார்பில்; வாய்யாச் செத்து,
 ஒய்யென ஆங்கே எடுத்தனன்; கொண்டான் மேல்
 மெய் அறியாதேன் போல் கிடந்தேன்மன்; ஆயிடை
 மெய் அறிந்து ஏற்று எழுவேன் ஆயின், மற்று ஒய்யென, 37-20
 'ஒண் குழாய்! செல்க' எனக் கூறி விடும் பண்பின்
 அங்கண் உடையன் அவன்!

 பொருள்:

கய மலர் உண் கண்ணாய்! காணாய்; ஒருவன்
 வய மான் அடித் தேர்வான் போலத், தொடை மாண்ட
 கண்ணியன், வில்லன், வரும்; என்னை நோக்குபு,
 முன்னத்தின் காட்டுதல் அல்லது, தான் உற்ற
 நோய் உரைக்கல்லான் பெயரும்மன், பல் நாளும்!

*குளத்தில் உள்ள மலர் போன்ற (மை) உண்ட கண்ணை உடைய
 தோழியே! காண்பாயாக:

ஒருவன், வலிமை உடைய விலங்கின் காலடிகளை ஆய்பவன் போல;
 அவன் அழகாக கட்டிய கண்ணியை உடையவன்; கையில் வில்லை
 ஏந்தியவன்; என்னை நோக்கி தன் முக குறிப்பால் காட்டுதல் அல்லாது
 தான் உற்ற காதல் நோயை எனக்கு உரைக்க மாட்டான்; சென்று
 விடுவான்; பல நாளும்.

அரும் சொற்பொருள்: கயம் - குளம்; வயம் - வலிமை; மான் -மா, விலங்கு; தொடை மாண்ட - மாண்புடன் தொடுக்கப்பட்ட; கண்ணி - தலையில் சூடும் மலர் கொத்து; நோக்குபு - நோக்கி; முன்னம் - குறிப்பு; உரைக்கல்லான் - உரைக்க மாட்டான்;

*****

பாயல் பெறேன், படர் கூர்ந்து, அவன் வயின், சேயேன்மன் யானும் துயர் உழப்பேன்; ஆயிடைக் கண் நின்று கூறுதல் ஆற்றான், அவன் ஆயின்; பெண் அன்று, உரைத்தல் நமக்கு ஆயின்; 'இன்னதூஉம் காணான், கழிதலும் உண்டு' என்று, ஒரு நாள், என் தோள் நெகிழ்பு உற்ற துயரால் துணிதந்து, ஓர் நாண் இன்மை செய்தேன், நறு நுதால்!

*(நானும்) பாயலில் கண் உறங்கேன், அவன் வசம் காதல் நோய் மிகுந்தேன். நெருக்கம் இல்லை என்றாலும் நானும் துயரால் வருந்தினேன். இந்த நிலையில், கண்முன் நின்று கூறுவது அவனால் இயலாது என்றால், அவனிடம் சொல்லுவதும் நமக்கு பெண்மை அல்லவே!. எதுவும் காணாமல் அவன் இறந்துபடுவானோ என்று, என் தோள்கள் மெலிந்து உற்ற துன்பத்தால் துணிந்து வெட்கமில்லாத ஒரு செயலை செய்தேன், நறு மணம் கொண்ட நுதலவளே!

அரும் பொருள்: பாயல் - படுக்கை; படர் - துன்பம்; கூர்தல் - மிகுதல்; வயின் - வசம்; சேய் - தொலைவு; கழிதல் - இறத்தல்; நுதல் - நெற்றி;

*****

-----ஏனல்

இனக் கிளி யாம் கடிந்து ஓம்பும் புனத்து அயல், ஊசல் ஊர்ந்து ஆட, ஒரு ஞான்று வந்தானை, 'ஐய! சிறிது என்னை ஊக்கி' எனக் கூறத், 37-15 'தையால்! நன்று' என்று அவன் ஊக்கக், கை நெகிழ்பு, பொய்யாக வீழ்ந்தேன், அவன் மார்பில்;

*இன கிளிகளை விரட்டுதல் மேற்கொண்டு காக்கும் தினைப்புனத்தின் அருகில் ஊயல் ஊர்ந்து நான் ஆட, ஒருநாள் அங்கு வந்தவனை, "ஐயா, என்னை சிறிது ஆட்டுக" என்று கூற, "பெண்ணே, நல்லது" என்று ஊக்கினான். அப்போது கை நெகிழ்ந்து வீழ்வதுபோல் பொய்யாக அவன் மார்பில் விழுந்தேன்.

அரும் சொற்பொருள்: ஏனல் - தினைப்புனம்; கடிந்து - விரட்டி, ஓம்பும் - காக்கும்; ஒரு ஞான்று - ஒருநாள்; ஊக்கி - ஆட்டுக; நெகிழ்பு - நழுவி;

*****

-----வாயாச் செத்து,
ஒய்யென ஆங்கே எடுத்தனன்; கொண்டான் மேல்
மெய் அறியாதேன் போல் கிடந்தேன்மன்; ஆயிடை
மெய் அறிந்து ஏற்று எழுவேன் ஆயின், மற்று ஒய்யென,
'ஒண் குழாய்! செல்க' எனக் கூறி விடும் பண்பின்
அங்கண் உடையன் அவன்!

*(அந்த என் செயலை) உண்மை என்று நம்பி உடனே என்னை எடுத்தான். தன் மார்பிலே ஏந்தியதை அறியாதவள்போல் கிடந்தேன். அந்நேரத்தில், நடப்பது என்ன என்று அறிந்து மயக்கம் தெளிந்தவள் போல் எழுவேன். அவனும், உடனே "ஒண்குழாய், செல்க!" என்று கூறி என்னை விடுவிக்கும் (அவளுக்கு அதனால் அவமானம் வரும் என்று கருதி) கண்ணோட்டம் கொண்டவனாக அங்கே காணப்பட்டான் அவன்.

அரும் சொற்பொருள்: வாயா - உண்மையா; செத்து - கருதி; ஆயிடை - அந்நேரத்தில்; ஒய்யென - விரைவாக; ஏற்று - மயக்கம் தெளிந்து; ஒண்குழாய் - ஒளி பெற்ற குழைகளை உடையவளே; அங்கண் - கண்ணோட்டம்.

***** கபிலரின் குறிஞ்சிக்கலி - 38 ஆம் பாடல்

இமைய வில் வாங்கிய ஈர்ஞ் சடை அந்தணன் 38-1
உமை அமர்ந்து உயர் மலை இருந்தனன் ஆக,
ஐ இரு தலையின் அரக்கர் கோமான்
தொடிப் பொலி தடக்கையின் கீழ் புகுத்து, அம் மலை
எடுக்கல் செல்லாது உழப்பவன் போல - 38-5

உறு புலி உரு ஏய்ப்பப் பூத்த வேங்கையைக்
கறுவு கொண்டு, அதன் முதல் குத்திய மத யானை,
நீடு இரு விடர் அகம் சிலம்பக் கூய்த், தன்
கோடு புய்க்கல்லாது, உழக்கும் நாட! கேள்;

அரும் சொற் பொருள்:

வாங்கிய = வளைத்த ; ஈர்ஞ்சடை = (கங்கையால்) ஈர சடை, தொடி = வளை; தடக்கை = அகன்ற கை, உழப்பவன் = துன்புறுபவன்; உறுபுலி = ஊக்கம் மிகு புலி: ஏய்ப்ப = ஏமாற்ற, ஒப்ப; வேங்கை = வேங்கை மரம்; கறுவு = கறுவுதல் (பழி வாங்க துடிக்கும் சினம்); நீடு இரு விடர் அகம் - நெடிய இருண்ட மலை பக்கம்; சிலம்ப = ஒலிப்ப; கூய் = கூவி; கோடு = கொம்பு; புய்க்க = மீட்டு எடுக்க

பொருள்:

*கயிலையிலே சிவ தனுசுவை வளைத்த ஈர சடையை உடைய அந்தணனாகிய சிவன், உமையவளொடு அமர்ந்து இருந்தான். அப்போது பத்து தலைகளை உடைய, அரகர்களின் தலைவன் இராவணன், வளை பொலிந்த தன் கைகளை அடியில் புகுத்தி பின் அந்த மலையை எடுக்க முடியாமல் (அரற்றி) உழல்பவன் போல்,

புலியின் உருவம் என ஏமாறும் வண்ணம் பூக்களை பூத்திருந்த வேங்கை மரத்தின் அடியை சினத்தால் குத்திய மதம் கொண்ட யானை, நெடிய இருண்ட மலையகம் முழுதும் ஒலிக்குமாறு கூவி தன் கொம்புகளை மீட்டு எடுக்க முடியாமல் உழக்கும் நாட்டை உடையவனே! கேட்பாயாக!

ஆர் இடை என்னாய் நீ அரவு அஞ்சாய் வந்தக்கால், 38-10
நீர் அற்ற புலமே போல் புல்லென்றாள், வைகறை,
கார் பெற்ற புலமே போல், கவின் பெறும்; அக் கவின்
தீராமல் காப்பது ஓர் திறன் உண்டேல் உரைத்தைக் காண்!

*(கடப்பதற்கு) அரிய இடம் (காடு) என்று கருதாய். நீ (அங்கே)
பாம்புகளை அஞ்சா மாட்டாய். அவ்வாறு நீ வருகின்ற போது, நீர் அற்ற
நிலத்தின் பயிர்கள் போல் பொலிவு அழிந்து நின்ற இவள், விடியலில்,
மழையை பெற்ற புலத்தின் பயிர்கள் போல் அழகு பெறுகிறாள்,

அந்த அழகு தீராமல் காக்கும் ஓர் வழி உண்டு என்றால்
சொல்லுவாயாக!

அரும் சொற்பொருள்: ஆர் = அரிய; அரவு = பாம்பு; புலம் = விளை நிலம்;
புல்லென்றாள் = பொலிவு அல்லது அழகு இழந்தாள். வைகறை =
விடியல்; கார் = மழை; கவின் = அழகு; திறன் = செய்திறன்;
உரைத்தைக்காண் = சொல்வாயாக

இருள் இடை என்னாய் நீ இரவு அஞ்சாய் வந்தக்கால், 38-14
பொருள் இல்லான் இளமை போல் புல்லென்றாள், வைகறை,
அருள் வல்லான் ஆக்கம் போல் அணிபெறும்; அவ் அணி
தெருளாமல் காப்பது ஓர் திறன் உண்டேல், உரைத்தைக் காண்;

*இருள் வழி என்று கருதாய்; நீ இரவு என்று அஞ்சாய்; அவ்வாறு நீ
வருகின்ற போது, செல்வம் இல்லாதவன் இளமைக்காலம் போல்
பொலிவு இழந்து நின்ற இவள், விடியலில், கொடை வழங்குவதில்
வல்ல ஒருவனுடைய செல்வம் போல் அழகு பெறுவாள்.

அவ்வழகு (அவ்வழகுக்கு பிறர் காரணம் என்று) உணரா வண்ணம்
காக்க ஒரு வழி இருக்கும் என்றால் சொல்லுவாயாக!

அரும் சொற்பொருள்: அருள் வல்லான் = கொடையில் சிறந்தவன்;
அணி பெறும் = அழகு பெறும்; தெருளாமல் = உணராமல் (அவ்வழகு
தலைவன் வருகையால் வந்தது என்று யாரும் உணரா வண்ணம்;
உண்டேல் = உண்டு என்றால்;

மறந்திருந்தார் என்னாய் நீ மலை இடை வந்தக்கால், 38-18
அறம் சாரான் மூப்பே போல் அழிதக்காள், வைகறை,
திறம் சேர்ந்தான் ஆக்கம் போல் திருத்தகும்; அத் திருப்
புறங்கூற்றுத் தீர்ப்பது ஓர் பொருள் உண்டேல் உரைத்தைக் காண்;

* (கானவர்கள்) தங்கள் (கொலை தொழிலான) மறம் திருந்தமாட்டார்
என்று கருதாய்; நீ மலைஇடை கடந்து வருகின்ற போது, அற வழியில்
நில்லாதவன் முதுமைக் காலம் போல் வருந்திக்கொண்டிருந்த இவள்.
விடியலில், ஆற்றல் உடையவனின் செல்வம் போல் திருத்தமாக
விளங்குவாள்.

அந்த திருத்தம் அயலார் பழிப்புக்கு ஆளாகாமல் தீர்க்கும் ஒரு வழி
உண்டு என்றால் அதை சொல்லுவாயாக!

அரும் சொற்பொருள்: மறம் = கொலைத்தொழில்; மூப்பு = முதுமை;
சாரான் = சார்ந்து நில்லான்; ஆக்கம் = செல்வம்; திருத்தகும் = திருத்தம்
பெறும்; புறம் கூறு = பழித்தல்;

என ஆங்கு, 38-22
நின் உறு விழுமம் கூறக்கேட்டு 38-23
வருமே, தோழி! நல் மலை நாடன் -
வேங்கை விரிவு இடம் நோக்கி,
வீங்கு இறைப் பணைத் தோள் வரைந்தனன் கொளற்கே.

*என்ற வாறு,

தோழி! நீ உற்ற துன்பம் நான் கூற, அந்த நல்ல மலை நாட்டினன் கேட்டு, வேங்கை மரம் பூக்கும் காலம் எதிர் பார்த்து, அக்காலத்தில் நின் பருத்த முன்கை, மூங்கில் போல் தோளினை மணந்து கொள்ள வருவான். (எனவே கவலை ஒழிவாயாக)

அரும் சொற்பொருள்: விழுமம் = துயரம்; வேங்கை = ஒரு மரம்; விரிவு = பூக்கள் மலரும் காலம்; வீங்கு இறை = பருத்த முன் கை. (அக்காலத்தே, அவளது மெலிந்த முன் கைகள் பழைய அழகை பெற்று விடும்) ; பணைத் தோள் = மூங்கில் போன்ற தோள்கள்.

38 ஆம் பாடல் முற்றியது.

***** கலித்தொகை *****

கபிலரின் குறிஞ்சிக்கலி - 39 ஆம் பாடல்

காமர் கடும் புனல் கலந்து எம்மோடு ஆடுவாள், 39-1
தாமரைக் கண் புதைத்து, அஞ்சித் தளர்ந்து, அதனோடு ஒழுகலான்
நீள் நாக நறும் தண் தார் தயங்கப் பாய்ந்து, அருளினால்,
பூண் ஆகம் உற தழீஇ போதந்தான் அகல் அகலம்,
வரு முலை புணர்ந்தன என்பதனால், என் தோழி
அரு மழை தரல் வேண்டின் தருகிற்கும் பெருமையளே;

**'யாவரும் விரும்பும் விரைந்து ஓடும் வெள்ளத்தில், எம்முடன் கலந்து நீர் ஆடுகின்ற இவள் தாமரை ஒத்த தன் கண்களை மூடி, அஞ்சி கால் தளர்ந்து, வெள்ளத்தே போகும் போது, நீண்ட சுர புன்னையின் வாச மலர்களால் ஆன குளிர்ந்த மாலை அசைய, வெள்ளத்தே பாய்ந்து, பூண் அணிந்த இவள் மார்பை தன்னோடு தழுவி கரையில் போக விட்ட போது, 'அவனுடைய அகன்ற மார்பை இவளது வளர்கின்ற கொங்கைகள் கூடின', என்று பிறர் கூறுகின்றார். அந்த கூற்றாலே என்னுடைய தோழி நமக்கு அரிய மழையை பெய்விக்க நாம் விரும்பினால் அதை தரவல்ல பெருமை உடையவளே!

அரும் சொற் பொருள்: காமர் = விருப்பம்; தார் = மாலை; தயங்க = ஆட ஆகம் = மார்பு; போதந்தான் = போக விட்டான்; அகலம் = மார்பு; தருகிற்கும் = தரச் செய்யும்

அவனும் தான், ஏனல் இதணத்து அகில் புகை உண்டு இயங்கும் 39-7
வான் ஊர் மதியம் வரை சேரின், அவ் வரைத்,
'தேனின் இறால்' என, ஏணி இழைத்திருக்கும்
கான் அகல் நாடன் மகன்;

**அவனும் மட்டும் என்ன? திணை புனத்தில் பரண் மேல் எரியும்
அகில் புகை உண்டதால் ஒளி மழுங்கி திரியும் வானில் ஊரும் மதியம்
மலை சென்று அடைந்தால், அதை தேனடை என்று மயங்கி, அந்த
தேனை அழிக்க ஏணியை சமைத்திருக்கும் காடு அகன்ற நாட்டு
தலைவனின் மகன்.

அரும் சொற் பொருள்: ஏனல்= திணை புனம்; இதணம் = பரண்; வரை =
மலை; இறால் = தேனடை; இழைத்திருக்கும் = படைத்திருக்கும்; கான் =
காடு;

கபிலரின் குறிஞ்சிக்கலி - 39 ஆம் பாடல் தொடர்ச்சி...

சிறுகுடியீரே! சிறுகுடியீரே! - 39-11
வள்ளி கீழ் விழா; வரை மிசைத் தேன் தொடா;
கொல்லை குரல் வாங்கி ஈனா - மலை வாழ்நர்
அல்ல புரிந்து ஒழுகலான்;

**சிறுகுடி வாழ்வீரே! சிறுகுடி வாழ்வீரே!
வள்ளிக்கிழங்கு நிலத்தின் கீழ் விழாது; மலை மேலே தேன்
தொடுக்காது; கொல்லையில் திணை வளைந்து ஈனாது;
மலையில் வாழ்வோர் அலர் பேசி ஒழுகுவதால்.

காந்தள் கடி கமழும், கண் வாங்கு, இரும் சிலம்பின் 39-15
வாங்கு அமை மென் தோள் குறவர் மட மகளிர்
தாம் பிழையார்; கேள்வர்த் தொழுது எழலால், தம் ஐயரும் தாம்
பிழையார் தாம் தொடுத்த கோல்;

என ஆங்கு,
அறத்தொடு நின்றேனைக் கண்டு திறப்பட 39-20
என்னையர்க்கு உய்த்து உரைத்தாள் யாய்;

**காந்தள் மலர் மணம் கமழும், வைத்த கண் வாங்காமல் பார்க்க
தோன்றும், வளைந்த மூங்கில் ஒத்த மெல்லிய தோள்களை உடைய,
குறவர்களின் மடப்பம் உடைய மகளிர், தாம் பிழை செய்ய மாட்டார்.

அவர் தம் கணவரை தொழுது எழுதலால் அவர் அண்ணன்மாடும் தாம் தொடுத்த அம்புகளை எய்வதில் பிழை செய்ய மாட்டார்.

இப்படியாக, அறத்தொடு நின்ற என்னை கண்டு, என் தாய், என் தமையன்மார்களுக்கு திறம்பட வழிகாட்டி உரைத்தாள்.

அவரும், தெரி கணை நோக்கிச் சிலை நோக்கிக், கண் சேந்து 39-22
ஒரு பகல் எல்லாம் உருத்து எழுந்து, ஆறி,
'இருவர் கண் குற்றமும் இல்லையால்' என்று,
தெருமந்து சாய்த்தார் தலை;

**அது கேட்டு அவரும், ஒரு பொழுது எல்லாம் கண் சிவந்து தம் தெரிந்த அம்புகளை நோக்கி, வில்லினை நோக்கி, சினந்து எழுந்து, பின் அது தணிந்து, 'இருவரிடமும் குற்றம் இல்லை' என்று நினைத்து மனம் குழம்பி பின் தலை கவிழ்ந்தனர்.

அரும் சொற் பொருள்: வள்ளி= கிழங்கு; குரல் = திணை; கண் வாங்கு = கண் வைத்து; வாங்கு அமை = வளைந்த மூங்கில்; காந்தள் = ஒரு மலர்; கேள்வர்= கணவர், ஐயர் = அண்ணன்மார்; சிலை = வில், சேந்து = சிவந்து; தெருமந்து = கலங்கி

கபிலரின் குறிஞ்சிக்கலி - 39 ஆம் பாடலின் தொடர்ச்சி...

தெரி இழாய்! நீயும் நின் கேளும் புணர, 39-26
வரை உறை தெய்வம் உவப்ப, உவந்து
குரவை தழீஇ யாம் ஆடக் குரவையுள்
கொண்டு நிலை பாடிக் காண்;

**தேர்ந்த இழை அணிந்தவளே, நீயும் நின் காதலனும் மணம் செய்துகொள்ள, அந்த மலை உறை தெய்வம் மகிழ் நாம் மகிழ்வுடன் கைகோர்த்து குரவை ஆட, அந்த குரவையினுள் "கொண்டு நிலை செய்யுள்" பாடிக் காண்போம்.

நல்லாய் -

39-30

நன்னாள் தலை வரும் எல்லை, நமர் மலைத் தம் நாண் தாம் தாங்குவார், என் நோற்றனர் கொல்? புன வேங்கைத் தாது உறைக்கும் பொன் அறை முன்றில் நனவில் புணர்ச்சி நடக்குமாம் அன்றோ?

நனவில் புணர்ச்சி நடக்கலும் ஆங்கே,
கனவில் புணர்ச்சி கடிதுமாம் அன்றோ?

தலைவி சொல்லியது: **நல்லவளே, அந்த நன்னாள் நமக்கு வரும்
வரை நம் உறவினர் தம் மலை நாட்டிடை தமது வெட்கத்தை
தாங்குவார். அவர் அவ்வாறு தாங்கிக்கொள்ள என்ன தவம் செய்தாரோ?

கொல்லையில் நிற்கும் வேங்கை மரம் பூந்தாது வீழ்ந்து உறைந்து
பொன்னிறமாக காட்சி தரும் முற்றத்திலே, நனவில் அவரொடு சேர்த்து
வைக்கும் நிகழ்ச்சி நடக்குமாம் அன்றோ? அவ்வாறு நனவில் புணர்ச்சி
நடக்க, இனி கனவிலே நிகழும் கூட்டம் தவிர்க்கலாம் அன்றோ?

விண் தோய் கல் நாடனும் நீயும் வதுவையுள் 39-37
பண்டு அறியாதீர் போல் படர்கிற்பீர்மன் கொல்லோ?
பண்டு அறியாதீர் போல் படர்ந்தீர் பழம் கேண்மை
கண்டு அறியாதேன் போல் கரக்கிற்பென்மன் கொல்லோ?

*தோழி சொல்லியது: விண்ணை எட்டும் மலை நாட்டவனும் நீயும்
திருமண நிகழ்ச்சியுள், முன்பே அறியாதவர் போல் நடந்து
கொள்வீரோ? முன்பே அறியாதவர் போல் நடந்து கொள்வீராயின், நும்
பழைய நட்பை நான் கண்டறியாதவள் போல் மறைத்துக்கொள்வேன்
அல்லவோ?

அரும் சொற்பொருள்: தெரி இழாய்= தேர்ந்த அணிகலன்; கேள் - உறவு;
புணர்ச்சி = கூட்டம்; வரை, கல், வெற்பு = மலை; குரவை= ஒரு வகை
ஆடல், கொண்டுநிலை = ஒரு வகை பாட்டு; வரும் எல்லை= வரும்
வரை; தமர், நமர்= உறவினர்; கடிதல் = ஒறுத்தல், தவிர்தல்; வதுவை =
திருமண நிகழ்ச்சி; பண்டு = முன்பு ஒரு காலத்தில்; படர்தல் = நடத்தல்;
கேண்மை = நட்பு; கரக்கிற்பென்= மறைப்பேன்; (கரத்தல் = மறைத்தல்)

தொடரும்.....

கபிலரின் குறிஞ்சிக்கலி - 39 ஆம் பாடலின் தொடர்ச்சி...

மை தவழ் வெற்பன் மண அணி காணாமல், 39-41
கையால் புதை பெறுமும் கண்களும் கண்களோ?
என்னைமன், நின் கண்ணால் காண்பென்மன், யான்;
நெய்தல் இதழ் உண் கண், நின் கண் ஆக, என் கண் மன;
இருள் மேகம் தவழும் மலை நாட்டவன் மணக்கோலம் காணாமல்
வெட்கத்தால் கையால் புதை பெறும் கண்களும் கண்கள் ஆகுமோ?

தலைவி: என்னம்மா, (அவர் மணக்கோலத்தை) நின் கண்ணால்
காண்பேன் அன்றோ நான்!

தோழி: நெய்தல் இதழ்போன்ற மை உண்ட நின் கண்ணாக என்
கண்கள் மிகவும் ஆவதாக!

என ஆங்கு,

39-45

நெறி அறி செறி குறி புரி திரிபு அறியா அறிவனை முந்துறீஇத்,
தகை மிகு தொகை வகை அறியும் சான்றவர் இனம் ஆக,
வேய் புரை மென் தோள் பசலையும், அம்பலும்,
மாய புணர்ச்சியும், எல்லாம் உடன் நீங்கச்,
சேய் உயர் வெற்பனும் வந்தனன்;

பூ எழில் உண் கணும் பொலிக மா இனியே!

**என்று நாம் சொல்லும் காலத்தே, நூல்நெறி அறிந்த, நீங்கள் இருவரும்
கூடும் பொழுதை குறித்திட, தப்புதல் ஒருபோதும் அறியாத கணியை
(சோதிடன்) முன்வைத்து, தகைமை மிக்க, தொகுத்தலும் வகுத்தலும்
நன்கு அறிந்த சான்றோர்கள் புடை சூழ, மூங்கில் ஒத்த மெல்லிய உன்
தோளில் ஊர்ந்த பசலையும் இவ் ஊரார் அம்பலும், நும் களவு
கூட்டமும் எல்லாம் ஒருங்கே இனி நீங்க, நீண்டு உயர்ந்த மலையின்
நாடனும் வந்தானே! பூப்போன்ற அழகும் மை உண்ட கண்ணும் இனி
பொலிவதாக!

அரும் சொற் பொருள்: மை= மேகம், முகில்;

மண அணி = திருமணக்கோலம்;

நெய்தல் = ஒரு மலர்; உண்கண் = மையுண்ட கண்;

நின் கண் ஆக, என் கண் மன- என் கண்கள் உன் கண்கள் (மிகவும்)
ஆவதாகுக;

நெறி அறி = நூல் நெறி

செறி குறி = சேரும் நாள் (முகூர்த்தம்)

புரி திரிபு அறியா = தவறுதல் அறியா

அறிவனை = கணி

முந்துறீஇத் = முன்னிறுத்தி

தகை மிகு = அழகு மிகு

தொகை வகை = தொகுத்தல், வகுத்தல்

வேய்புரை = மூங்கில் ஒப்ப

அம்பலை = அலர்

சேய் உயர் = தொலைவான உயரம்

உண் கணும் = மை உண்ணும் கண்

பொலிக = தோற்றம் சிறக்க

கபிலரின் குறிஞ்சிக்கலி - 39 ஆம் பாடல் முற்றும்

கபிலரின் குறிஞ்சிக்கலி - 40 ஆம் பாடல்.

அகவினம் பாடுவாம், தோழி! அமர்க் கண் 40-1
நகை மொழி, நல்லவர் நாணும் நிலை போல்,
தகை கொண்ட ஏனலுள் தாழ் குரல் உரீஇ,
முகை வளர் சாந்து உரல், முத்து ஆர் மருப்பின்
வகை சால் உலக்கை வயின் வயின் ஓச்சிப், 40-5
பகை இல் நோய் செய்தான் பய மலை ஏத்தி,
அகவினம் பாடுவாம், நாம்.

**மனதில் தோன்றின எல்லாம் பாடலாம் தோழி! முகத்துக்கு ஏற்ற
கண்களும், மகிழ்ச்சி கொண்ட மொழியும் உடைய நல்ல மகளிர்
நாணும் தன்மையை போல், அழகான தினைப்புனத்தில் முற்றி தாழ்ந்த
தினையை உருவி, அரும்பு முகை வளர்ந்த சந்தன உரலில் இட்டு,
முத்து பதிந்த யானை கொம்பால் வகையாக வடித்த உலக்கையை
மாற்றி மாற்றி ஓங்கி இட்டு, பகை இல்லாத நோயான காதல் நோயை
நமக்கு செய்தவனின் பயன் விளையும் மலையை வாழ்த்தி, அகவினம்
பாடுவோம் நாம்.

ஆய் நுதல், அணி கூந்தல், அம் பணைத் தட மென் தோள்
தேன் நாறு கதுப்பினாய்! - யானும் ஒன்று ஏத்துகு -
வேய் நரல் விடர் அகம் நீ ஒன்று பாடித்தை; 40-10
கொடிச்சியர் கூப்பி வரை தொழு கை போல்,
எடுத்த நறவின் குலை அலங்கு காந்தள்
தொடுத்த தேன் சோரத், தயங்கும் - தன் உற்றார்
இடுக்கண் தவிர்ப்பான் மலை;

** அழகிய நுதல், அழகிய கூந்தல், அழகிய மூங்கில் போலவும் அகன்ற
மெல்லிய தோளும், தேன் மலர் நாறும் கன்னங்களும் உடையவளே!
நாணும் ஒன்று வாழ்த்துவேன்! மூங்கில் ஒலிக்கும் மலையகம் பற்றி நீ
ஒன்று பாடுக!

தோழி பாடுவாள்:" கொடிச்சியர் கூப்பி முருகனின் மலையை தொழும்
கைகள் போல, உயர்ந்த தேன்கொண்ட குலை ஆட காந்தள் மலரில்
வைத்த தேன் ஒழுக அம்மலர்கள் அசையும் - அவனை
சேர்ந்தவர்களின் துயரை தீர்ப்பானுடைய மலை."

(காந்தள் அசைவது கொடிச்சியர் முருகனை கூப்பி தொழும் கை போல தோன்றும்)

அரும் சொற் பொருள்: அகவினம் = மனதில் தோன்றினவற்றை குரலெடுத்து பாடும் பாட்டு. அமர் = பொருத்தமான; தட = அகன்ற; நரல் = ஒலிக்கும்; விடர் = மலை; கொடிச்சியர் = குறிஞ்சி நில பெண்டிர்; நறவு = தேன்; சோர = ஒழுக; வகை சால் = நன்கு வகுத்த(வடித்த); வயின் வயின் = (நீயும் நானும்) மாற்றி மாற்றி; ஓச்சி = ஓங்கி

கல்லாக் கடுவன் கணம் மலி சுற்றத்து, 40-15
மெல் விரல் மந்தி குறை கூறும் செம்மற்றே -
தொல் எழில் தோய்ந்தார் தொலையின், அவரினும்
அல்லல் படுவான் மலை;

**கல்லாத ஆண் குரங்கு, பெரிய கூட்டமான சுற்றத்தாரிடம் சென்று தன் மெல்லிய விரலால் ஒரு பெண்குரங்கினை சுட்டி 'இவளை எனக்கு மகட்கொடை தருக' என்றுணர்த்தும் தன்மையை கொண்டது அல்லவோ, தான் கூடின மகளிரின் பழைய எழில் வாடினால், அவர்களை விட தான் மிகவும் வருந்துகிற நம் தலைவனுடைய நாட்டின் மலை!!

அரும் சொற்பொருள்: கடுவன் = ஆண் குரங்கு; மந்தி = பெண்குரங்கு; செம்மற்று = தன்மையானது; தொல் = தொன்மை

புரி விரி, புதை துதை, பூத்ததைந்த தாழ் சினைத் 40-19
தளிர் அன்ன எழில் மேனி தகை வாட, நோய் செய்தான்
அரு வரை அடுக்கம் நாம் அழித்து ஒன்று பாடுவாம்;

**தலைவி: முறுக்கு விரிந்து, மறைந்தும் செறிந்தும் உள்ள, பூக்கள் அடர்ந்த, தாழ்ந்த சினையில் உள்ள தளிர்கள் போன்ற அழகிய மேனி, அதன் தகைமை வாட நமக்கு நோய் செய்தவனுடைய அரிய மலைத்தொடரை நாம் பழித்து ஒன்று பாடுவோம் .

அரும் சொற்பொருள்: புரி = முறுக்கு அல்லது கூம்புதல், புதை = மறைந்த; துதை; அடர்ந்த; ததை; நெருங்கிய; வரை அடுக்கம் = மலைத்தொடர்; அழித்து = உண்மை அழித்து மற்றதை கூறல்.

விண் தோய் வரைப், பந்து எறிந்த அயா வீடத், 40-22
தண் தாழ் அருவி, அரமகளிர், ஆடுபவே -
பெண்டிர் நலம் வெளவித் தண்சாரல் தாது உண்ணும்
வண்டின் துறப்பான் மலை;

**விண்ணை தீண்டும் மலைப்பக்கத்தில், பந்து எறிந்து ஆடிய அயர்ச்சி அழிய, குளிர்ந்து பாயும் அருவியில் , தேவ மகளிர்கள் ஆடுவார்களே - தன் காதலியின் அழகை கவர்ந்து பின், குளிர்ச்சியான மலைச்சாரலில் மலர்தேன் உண்ணும் வண்டினைப்போல அவர்களை துறந்து செல்கின்றவனுடைய மலையில்.

அரும் சொற்பொருள்: தோய்= தொடும், தீண்டும்; அயா = அலைச்சல்; அரமகளிர் = அரம்பையர்; வெளவி = கவர்ந்து (பிரிவால் அழகு வாட) ; தண்சாரல் = குளிர்ந்த மலைச்சாரல்; தாது = தேன்.

ஒடுங்கா எழில் வேழம் வீழ் பிடிக்கு உற்ற 40-26
கடுஞ் சூல் வயாவிற்கு அமர்ந்து, நெடுஞ் சினைத்
தீம் கண் கரும்பின் கழை வாங்கும் - 'உற்றாரின்
நீங்கலம்' என்பான் மலை;

**தோழி: (அதே நேரத்தில்) ஒடுக்கம் இல்லாத அழகிய ஆண்யானை தான் விரும்பிய பெண் யானை உற்ற கடுமையான சூலால் உண்டான மசக்கைக்கு கருணை கொண்டு, நெடிய கொம்புகளின் கணுக்களில் முளைத்த இனிய கரும்பு போன்ற மூங்கில்களை வளைத்து கொடுக்கும், 'தன்னை சேர்ந்தவர்களை என்றும் நீங்க மாட்டோம்' என்று சொல்லும் தலைவனுடைய மலை.

அரும் சொற்பொருள்: ஒடுங்கா = மடிப்புக்கள் இல்லாத; வேழம் = களிறு; வீழ் = விரும்பிய; வயா= மசக்கை அல்லது சூல் காலத்து தோன்றும் ஆசை; கழை = மூங்கில்; கண்= மூங்கில் கணு; தீம் = இனிய; நீங்கலம் = நீங்க மாட்டேன்.

என நாம்,
தன் மலை பாட, நயவந்து கேட்டு அருளி, 40-31
மெய் மலி உவகையன் புகுதந்தான் - புணர்ந்து ஆரா
மென் முலை ஆகம் கவின் பெறச்
செம்மலை ஆகிய மலை கிழவோனே!

**என்று நாம் ,
தன்னுடைய மலையை நாம் பாட, விரும்பி வந்து, கேட்டு, நம்மேல் கருணை கொண்டு, உண்மையான மகிழ்ச்சியுடன் வந்து நின்றானே, தழுவி மகிழ்ந்தறியா மெல்லிய முலை கொண்ட மார்பு அழகு பெறச்செய்யும் பெருந்தன்மை கொண்டவன் ஆனான், அந்த மலைக்கு உரிமையானவன்.

அரும் சொற்பொருள்: நய வந்து = நயந்து, விரும்பி; மெய்மலி= உண்மை மிகுந்த; புகுதந்தான் = திருமணம் பேச வந்து நின்றான். புணர்ந்து ஆரா= தழுவி மகிழா; செம்மலை = செம்மல் ஆனவன், செவ்விய தன்மையன்; மலை கிழவோன் = மலைக்கு உரிமையானவன்.

கபிலரின் குறிஞ்சிக்கலி - 40 ஆம் பாடல் முற்றும்.

கபிலரின் குறிஞ்சிக்கலி - 41 ஆம் பாடல்.

பாடுகம், வா - வாழி, தோழி! வயக் களிற்றுக் 41-1
கோடு உலக்கை ஆக, நல் சேம்பின் இலை சுளகா
ஆடு கழை நெல்லை அறை உரலுள் பெய்து, இருவாம்
பாடுகம், வா - வாழி, தோழி! நல் தோழி! - பாடுற்று;

**நாம் பாடுவோம் வா, நீ வாழ்வாயாக தோழி! வலிமை கொண்ட யானையின் கொம்பினை உலக்கை ஆக்கி, நல்ல சேம்பு செடியின் இலையால் உரலை சுற்றி மறைத்து, அசைகின்ற மூங்கிலில் விளைந்த நெல்லை குற்றுதற்கான உரலுள் இட்டு, நாம் இருவரும் பாடுக்கொண்டே, வா தோழி, நல்ல தோழி, குற்றுவோம்.

அரும் சொற்பொருள்: வயக்களிறு = வலிமை கொண்ட ஆண்யானை; கோடு = தந்தம்; சுளகு= சுற்றி அமைக்கும் காப்பு, (முறங்களில் சிறிய வகை என்றும் கருதப்படும்); கழை= மூங்கில்; அறை =குற்றுதல் (பாறையில் அமைந்த உரல் எனவும் சொல்வர்); பாடுற்று = அழகு பெற;

இடி உமிழ்பு இரங்கிய விரவு பெயல் நடுநாள், 41-5
கொடி விடுபு இருளிய மின்னுச் செய் விளக்கத்துப்,
பிடியொடு மேயும் புன்செய் யானை
அடி ஒதுங்கு இயக்கம் கேட்ட கானவன்,
நெடு வரை ஆசினிப் பணவை ஏறிக்
கடு விசை கவணையில் கல் கை விடுதலின்,
இறு வரை வேங்கையின் ஒள் வீ சிதறி,
ஆசினி மெல் பழம் அளிந்தவை உதிராத்,
தேன் செய் இறாஅல் துளைபடப் போகி,
நறு வடி மாவின் பை துணர் உழக்கிக்,
குலை உடை வாழைக் கொழு மடல் கிழியாப்,
பலவின் பழத்துள் தங்கும், மலை கெழு வெற்பனைப்
பாடுகம், வா - வாழி, தோழி! நல் தோழி! - பாடுற்று;

இடி உமிழ்தால் ஒலித்து, எங்கும் கலந்து, மழையால் இருண்ட நடுநாளில், கொடி விடுவது போல் மின்னுவதால் உண்டான வெளிச்சத்தில், தன் பெண்யானையுடன் புன்செய் நிலத்தில் களிறுகள் மேயும். அவ் யானைகளின் காலடி இயக்கம் கேட்ட கானவன், நெடிய மலையில் வளர்ந்த பலா மரத்தின் மேல் அமைத்த பரண் மேல் ஏறி கடுமையான வேகம் கொண்டு கவணையால் கல்லை எறிவான்.

அந்த கல்,

மலைப்பிளவில் வளர்ந்த வேங்கை மரத்தின் ஒளிபொருந்திய மலர்கள் சிதறவும்,

பலாமரத்தின் மெலிந்த பழங்களில் ஞெகிழ்ந்தவை உதிரவும்,

தேனை தருகின்ற இறால் துளைபடவும், மணமும் வடிவமும் உள்ள மா இலையின் பசிய கொத்துக்களை சிதறச்செய்யவும்,

குலையை உடைய வாழையின் கொழுவிய இலையை கிழிக்கவும் செய்து பின்,

பலாமரத்தின் பழத்துள் சென்று தங்கும். அப்படிப்பட்ட மலைகள் பொருந்திய மலைநாடனை அழகுபெற பாடுவோம், வா தோழி, நல்ல தோழி!

அரும் சொற்பொருள்: இரங்கிய = ஒலித்த; விரவு = கலந்த; பெயல் = மாரி; ஆசினி = ஒருவகை பலா; பணவை = பரண்; இறுவரை = மலைபிளவு; ஒள் வீ = ஒளிமிக்க மலர்கள்; அளிந்த = நெகிழ்ந்த; இறால் = தேனடை; பை = பசுமை; துணர் = கொத்து; உழக்கி = உதிர்த்து; கிழியா = கிழித்து; மலைகெழு = மலைகள் பொருந்திய; வெற்பன் = மலை நாடன்; வெற்பு மலை;

கபிலரின் குறிஞ்சிக்கலி - 41 ஆம் பாடல் தொடர்ச்சி.

இலங்கும் அருவித்து, இலங்கும் அருவித்தே; 41-18

வானின் இலங்கும் அருவித்தே - தான் உற்ற

சூள் பேணான் பொய்த்தான் மலை;

**தலைவி: "தோன்றும் அருவி உடையதே; விளங்கித் தோன்றும்

அருவி உடையதே; மழையின் காரணமாக தோன்றும் அருவி

உடையதே- தான் சொல்லிய உறுதிமொழி

நிறைவேற்றாமல் பொய் சொல்லியவனுடைய மலை." (பொய்

வலாளனுடைய மலையிலும் மழை பெய்யுமா? அருவி பாய்கிறதே!)

பொய்த்தற்கு உரியனோ? பொய்த்தற்கு உரியனோ? 41-21

'அஞ்சல் ஒம்பு' என்றாரைப் பொய்த்தற்கு உரியனோ?

குன்று அகல் நல் நாடன் வாய்மையில் பொய் தோன்றின்

திங்களுள் தீத் தோன்றியற்று;

**தோழி: தன் சூளுரையை தலைவன் பொய்த்தல் செய்பவனோ?

பொய்த்தல் செய்பவனோ? 'அஞ்சுதல் தவிர்' என்று நம்மை சொல்லியவர்

பொய்த்தல் செய்பவனோ? மலை அகன்ற நாட்டை உடையவன்
வாய்மையில் பொய் தோன்றினால் நிலவில் தீ தோன்றியது என்று
சொல்வதற்கு ஒப்பாகும். (அவ்வாறு கூறாதே என்பதாகும்)

இள மழை ஆடும்; இள மழை ஆடும்; 41-25

இள மழை வைகலும் ஆடும் - என் முன்கை
வளை நெகிழ வாராதோன் குன்று;

** தலைவி: புதிய மேகங்கள் ஆடும்; புதிய மேகங்கள் ஆடும்;
புதிய மேகங்கள் நாள்தோறும் ஆடுமே, என்னுடைய முன்னம் கையில்
உள்ள வளைகளை நெகிழ்ந்து விழவும், இன்னும் வாராவனுடைய
மலையில்?

வாராது அமைவானோ? வாராது அமைவானோ? 41-28

வாராது அமைகுவான் அல்லன்; மலை நாடன்,
ஈரத்துள் இன்னவை தோன்றின், நிழல் கயத்து
நீருள் குவளை வெந்தற்று;

**தோழி: வாராது இருப்பானோ; வாராது இருப்பானோ; வாராது
இருப்பவன் அல்லன் அவன்; அந்த மலைநாடன் ஈர நெஞ்சிலே
இத்தன்மையான செயல்கள் தோன்றின என்றால் குளிர்ந்த நீருக்குள்
மலர்ந்த குவளை மலர் வெந்துவிட்டது என்பதற்கு ஒப்பாகும். (எனவே
அவன் வருவான்.)

அரும் சொற் பொருள்: இலங்கும் = விளங்கும்; அருவித்தே =
அருவியை உடைத்தே; வான் = மழை; பேணான் = காப்பாற்றாதவன்;
வைகல் = தினமும்; ஒம்பு = தவிர்; ஈரம் = கருணை; கயம் = குளம்;

கபிலரின் குறிஞ்சிக்கலி - 41 ஆம் பாடல் தொடர்ச்சி..

மணி போலத் தோன்றும்; மணி போலத் தோன்றும்; 41-32

மண்ணா மணி போலத் தோன்றும் - என் மேனியைத்
துன்னான் துறந்தான் மலை;

தலைவி:நீல மணியை போல தோன்றும்; நீல மணியை போல
தோன்றும்;

கழுவாத நீல மணியை போல தோன்றும்; என் மேனியை
தழுவாது துறந்தவனுடைய மலை. (மலை மணிபோல் ஒளிரும்
என்றால் அங்கே மழை பெய்கிறதே?)

துறக்குவன் அல்லன்; துறக்குவன் அல்லன்; 41-35

தொடர் வரை வெற்பன் துறக்குவன் அல்லன் -

தொடர்புள் இனையவை தோன்றின், விசும்பில்
சுடருள் இருள் தோன்றியற்று;

தோழி: நம்மை தலைவன் கைவிடுவான் அல்லன்;
கைவிடுவான் அல்லன்;
மலைத்தொடருக்கு உரிமையான வெற்பன் நம்மை கைவிடுவான்
அல்லன்-
அவன் நம்மோடு கொண்ட நட்புள் இவையெல்லாம் தோன்றினால்,
வானத்து
சுடரான கதிரவனுள் இருள் தோன்றியது போலாகும். (எனவே நீ
அங்கனம் கூறாதே!)

என ஆங்கு, 41-39
நன்று ஆகின்றால் -தோழி! நம் வள்ளையுள் 41-40
ஒன்றி நாம் பாட, மறை நின்று கேட்டு அருளி,
மென் தோள் கிழவனும் வந்தனன்; நுந்தையும்
மன்றல் வேங்கைக் கீழ் இருந்து,
மணம் நயந்தனன், அம் மலை கிழவோற்கே.

**இங்கனமாக,
நன்று நடந்ததே, தோழி! நாம் நம் வள்ளை பாட்டில் ஒன்றி பாட,
மறைந்து நின்று கேட்டு நம் மேல் கருணை கொண்டு. நம் மெல்லிய
தோள்களுக்கு உரிமையானவன் வந்தானே! உன் தந்தையும்
மணத்தையுடைய வேங்கை மரத்தின் கீழே இருந்து விரும்பி
திருமணம் முடித்தான், உன்னை அந்த மலை நாட்டவனுக்கே!

அரும் சொற்பொருள்: மண்ணா = கழுவாத; துன்னான் = சேரான்;
இனையவை = இவை போன்றவை; கிழவன் = உரிமை யுடையவன்;
நயந்தனன் இசைந்தனன்

கபிலரின் குறிஞ்சிக்கலி - 41 ஆம் பாடல் முற்றும்

முல்லைக்கலி

முல்லைக்கலிப் பாடல்கள், நோக்கம் ஒன்றுபட்டு இல்லிருக்கும்
தலைவி ஆற்றியிருத்தலைக் கூறுகின்றன. கைக்கிளைப் பாக்கள் இதில்
மிகுந்துள்ளன. ஆடவர் ஏறுதழுவுதலைச் சில பாடல்கள் சிறப்பித்துக்
கூறுகின்றன.

முல்லைக்கலி

பாடியவர் : நல்லுருத்திரனார்

101

தளி பெறு தண் புலத்து தலை பெயற்கு அரும்பு ஈன்று
முளி முதல் பொதுளிய முள் புற பிடவமும்
களி பட்டான் நிலையே போல் தடவுபு துடுப்பு ஈன்று
ஞெலிபு உடன் நிரைத்த ஞெகிழ் இதழ் கோடலும்
மணி புரை உருவின காயாவும் பிறவும்
அணி கொள மலைந்த கண்ணியர் தொகுபு உடன்
மாறு எதிர்கொண்ட தம் மைந்துடன் நிறும்-மார்
சீறு அரு முன்பினோன் கணிச்சி போல் கோடு சீஇ
ஏறு தொழுஉ புகுத்தனர் இயைபு உடன் ஒருங்கு
அ வழி முழக்கு என இடி என முன் சமத்து ஆர்ப்ப
வழக்கு மாறு கொண்டு வருபு வருபு ஈண்டி
நறையொடு துகள் எழ நல்லவர் அணி நிற்ப
துறையும் ஆலமும் தொல் வலி மராஅமும்
முறையுளி பராஅய் பாய்ந்தனர் தொழுஉ
மேல் பாட்டு உலண்டின் நிறன் ஒக்கும் புன் குரு கண்
நோக்கு அஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவனை சா குத்தி
கோட்டு இடை கொண்டு குலைப்பதன் தோற்றம் காண்

அம் சீர் அசை இயல் கூந்தல் கை நீட்டியான்
நெஞ்சம் பிளந்து இட்டு நேரார் நடுவண் தன்
வஞ்சினம் வாய்த்தானும் போன்ம்
சுடர் விரிந்து அன்ன சுரி நெற்றி காரி
விடரி அம் கண்ணி பொதுவனை சாடி
குடர் சொரிய குத்தி குலைப்பதன் தோற்றம் காண்
படர் அணி அந்தி பசும்_கண்_கடவுள்
இடரிய ஏற்று எருமை நெஞ்சு இடந்து இட்டு

குடர் கூளிக்கு ஆர்த்துவான் போன்ம்
செவிமறை நேர் மின்னும் நுண் பொறி வெள்ளை
கதன் அஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவனை சாடி
நுதி நுனை கோட்டால் குலைப்பதன் தோற்றம் காண்
ஆர் இருள் என்னான் அரும் கங்குல் வந்து தன்
தாளின் கடந்து அட்டு தந்தையை_கொன்றானை
தோளின் திருகுவான் போன்ம்

என ஆங்கு

அணி மாலை கேள்வல் தருஉம்-மார் ஆயர்

மணி மாலை ஊதும் குழல்

கடாஅ களிற்றினும் கண்ணஞ்சா ஏற்றை

விடாஅது நீ கொள்குவை ஆயின் படாஅகை

ஈன்றன ஆய_மகள் தோள்

பகலிட கண்ணியன் பைதல் குழலன்

சுவல் மிசை கோல் அசைத்த கையன் அயலது

கொல் ஏறு சாட இருந்தார்க்கு எம் பல் இரும்

கூந்தல் அணை கொடுப்பேம் யாம்

கோளாளர் என் ஒப்பார் இல் என நம் ஆனுள்

தாளாண்மை கூறும் பொதுவன் நமக்கு ஒரு நாள்

கேளாளன் ஆகாமை இல்லை அவன் கண்டு

வேளாண்மை செய்தன கண்

ஆங்கு ஏறும் வருந்தின ஆயரும் புண் கூர்ந்தார்

நாறு இரும் கூந்தல் பொதுமகளிர் எல்லாரும்

முல்லை அம் தண் பொழில் புக்கார் பொதுவரோடு

எல்லாம் புணர் குறி கொண்டு

முல்லைக்கலி

அடிநேர் உரை

101

மழை பெற்றுக் குளிர்ந்த காட்டில், முதல் மழைக்கு அரும்பு விட்டு,

உலர்ந்துபோன அடிப்பகுதியில் செழித்து வளர்ந்த முள்ளைப் புறத்திலே கொண்ட
பிடவமும்,

கள்ளுண்டு செருக்குற்றவனின் கால்தடுமாறும் நிலையைப் போல வளைந்து,
துடுப்புப்போன்ற மொட்டினை ஈன்று

தீயைக் கடைந்த நெருப்பைச் சேர்த்து வரிசையாக வைத்ததைப் போன்ற மலர்ந்த
இதழ்களையுடைய செங்காந்தளும்

நீலமணியைப் போன்ற நிறத்தைக் கொண்ட காயாம்பூக்களும், பிற மலர்களும்
அழகுடன் விளங்கும்படியாகச் சூடிய தலைமாலையையுடையவர் ஒன்று சேர்ந்து,
ஏறுதழுவுபவரோடு மாறுபட்டு நிற்கும் தம் ஆற்றலை வெளிப்படுத்த

பிறரால் சீறுவதற்கு முடியாத வலிமையுடையோனாகிய இறைவனின் குந்தாலியைப்
போல் கொம்புகள் சீவப்பட்ட

ஏறுகளை அவற்றின் தொழுவினுள் (வாடிவாசலுக்கு உள்ளே) ஒரு சேர அடைத்தனர்
அவ்விடத்தில், முரசின் முழக்கத்தைப் போலவும், இடியினைப் போலவும்
ஏறுதழுவும் களத்தின் முன்னே ஆரவாரம் உண்டாக,

ஏறுதழுவும் நடைமுறையை எதிர்கொண்டு வந்து வந்து திரண்டு
நறும்புகையுடன் புழுதியும் கிளம்ப, நல்ல மகளிர் திரண்டு நிற்க,

நீர்த்துறையிலும், ஆலமரத்தின் கீழும், பழைய வலிமையினையுடைய மராமரத்தின்
கீழும் உறையும்

தெய்வங்களை அவற்றுக்குரிய முறையுடனே வணங்கி வாடிவாசலை நோக்கிப்
பாய்ந்தனர்;

கொம்பின் உச்சியில் சுற்றிய பட்டுநூலின் நிறத்தைப் போன்ற புன்மையான
நிறத்தைக் கொண்ட காளையின்

சீற்றமுள்ள பார்வைக்கு அஞ்சாதவனாய் அதன் மீது பாய்ந்த இடையனைச் சாகும்படி
குத்தித்

தன் கொம்புகளுக்கு இடையிலே வைத்துக்கொண்டு அவன் உடலைக் குலைக்கின்ற
காட்சியைப் பார்!

அழகிய சிறப்புக்கொண்ட அசைகின்ற இயல்பினையுடையவளாகிய திரௌபதியின்
கூந்தலைப் பற்றியவனின்

நெஞ்சத்தைப் பிளந்து போட்டு பகைவர் நடுவே தன்

வஞ்சினத்தைத் தீர்த்துக்கொண்ட வீமனைப் போன்றிருக்கிறது;

சூரியனின் கதிர்கள் விரிவதைப் போன்ற சூழியினை நெற்றியில் கொண்ட கரிய
காளை,

மலைப்பிளவிலே பூத்த பூவைக் கொண்ட தலைமாலை அணிந்த இடையனைத்
துவட்டிக்

குடல் சரியும்படி குத்தி, அவன் உடலைக் குலைக்கின்ற காட்சியைப் பார்!

துன்பத்தை நுகர்கின்ற அந்திக்காலமாகிய ஊழிமுடிவில் ஒருபாதி உமையின் பச்சைநிறத்தைக் காட்டும் இறைவன்

வருத்தத்தைச் செய்யும் எருமை ஏற்றை ஏறுகின்ற கூற்றுவனின் நெஞ்சைப் பிளந்திட்டு

அவன் குடலைக் கூளிப்பேய்க்கு வயிறாரக் கொடுக்கின்றவனைப் போன்றிருக்கிறது; காதில் மச்சம் உள்ள, இடையர்கள் நேர்ந்துவிட்ட, மின்னும் நுண்ணிய சிவந்த புள்ளிகளைக் கொண்ட வெள்ளைக்காளையின்

சீற்றத்துக்கு அஞ்சாதவனாய்ப் பாய்ந்த இடையனைத் துவட்டி

மிகவும் கூர்மையான தன் கொம்பால் அவன் உடலைக் குலைக்கின்ற காட்சியைப் பார்!

மிகுந்த இருள் என்றும் கருதாமல், கடுமையான இரவில் வந்து தன்

முயற்சியால் வென்று அழித்துத் தன் தந்தையான துரோணாச்சாரியாரைக் கொன்ற சிகண்டியை

அவனது தலையைத் திருகும் அசுவத்தாமனைப் போன்றிருக்கிறது;

இப்படியாக,

அழகிய மாலையணிந்த கணவனைத் தரும்படியான நல்ல சகுனமாக இருக்கிறது, இடையர்கள்

நேர்த்தியான இந்த மாலைப் பொழுதில் ஊதுகின்ற குழல்;

மதம்பிடித்த யானையைக் காட்டிலும் அஞ்சாத காளையைப்

பிடித்தபிடி விடாமல் நீ தழுவிக்கொண்டால், வெற்றிக்கொடியை

ஏந்தும் இந்த இடைமகளின் தோள்கள்;

பகலில் மலரும் பூக்களைக் கொண்ட தலைமாலை சூடியவன், வருத்த இசையைக் குழலில் ஊதுபவன்,

தோளின்மீது கம்பினை வைத்துப் பிடித்துக்கொண்டிருப்பவன் ஆகிய இவர்களில் இங்குள்ள

கொல்லுகின்ற தன்மையுள்ள காளையை அடக்குபவர்களுக்கு, எமது நிறைந்த கரிய கூந்தலுடையானை மணமுடித்துக்கொடுப்போம் நாம்;

காளையை அடக்குபவரில் என்னைப் போன்றவர் யாரும் இல்லை என்று நம் மாடுகளுக்குள்

தன் முயற்சியை எடுத்துக்கூறும் தலைவன் நமக்கு என்றேனும் ஒருநாள்

உறவினன் ஆவான். அவனைக் கண்டு

இடப்புறமாகத் துடித்தன நமது கண்கள்;

இப்பொழுது காளையாரும் சோர்ந்தன, இடையர்களும் மிகவும் காயம்பட்டிருக்கின்றனர்,

மணக்கின்ற கரிய கூந்தலையுடைய ஆயமகளிர் எல்லாரும்
முல்லைப்பூக்கள் பூத்துக்கிடக்கும் அழகிய குளிர்ந்த சோலைக்குள் புகுந்தனர்,
இடையரோடு
தாம் சேர்வதற்குரிய இடங்களைத் தேடிக்கொண்டு.

102

கண் அகன் இரு விசும்பில் கதழ் பெயல் கலந்து ஏற்ற
தண் நறும் பிடவமும் தவழ் கொடி தளவமும்
வண்ண வண் தோன்றியும் வயங்கு இணர் கொன்றையும்
அன்னவை பிறவும் பன் மலர் துதைய
தழையும் கோதையும் இழையும் என்று இவை
தைஇயினர் மகிழ்ந்து திளைஇ விளையாடும்
மட மொழி ஆயத்தவருள் இவள் யார் உடம்போடு
என் உயிர் புக்கவள் இன்று
ஓஓ இவள் பொரு புகல் நல் ஏறு கொள்பவர் அல்லால்
திரு மா மெய் தீண்டலர் என்று கருமமா
எல்லாரும் கேட்ப அறைந்து_அறைந்து எப்பொழுதும்
சொல்லால் தரப்பட்டவள்
சொல்லுக பாணியேம் என்றார் அறைக என்றார் பாரித்தார்
மாண்_இழை ஆறு ஆக சாறு
சாற்றுள் பெடை அன்னார் கண் பூத்து நோக்கும் வாய் எல்லாம்
மிடை பெறின் நேரா தகைத்து
தகை வகை மிசை_மிசை பாயியர் ஆர்த்து உடன்
எதிரெதிர் சென்றார் பலர்
கொலை மலி சிலை செறி செயிர் அயர் சினம் சிறந்து
உருத்து எழுந்து ஓடின்று மேல்
எழுந்தது துகள்
ஏற்றனர் மார்பு

கவிழ்ந்தன மருப்பு

கலங்கினர் பலர்

அவருள் மலர் மலி புகல் எழ அலர் மலி மணி புரை நிமிர் தோள் பிணைஇ

எருத்தோடு இமில் இடை தோன்றினன் தோன்றி

வருத்தினான் மன்ற அ ஏறு

ஏறு எவ்வம் காணா எழுந்தார் எவன்-கொலோ

ஏறு உடை நல்லார் பகை

மடவரே நல் ஆயர் மக்கள் நெருறை

அடல் ஏற்று எருத்து இறுத்தார் கண்டும் மற்று இன்றும்

உடல் ஏறு கோள் சாற்றுவார்

ஆங்கு இனி

தண்ணுமை பாணி தளராது எழுஉக

பண் அமை இன் சீர் குரவையுள் தெண் கண்ணி

திண் தோள் திறல் ஒளி மாய போர் மா மேனி

அம் துவர் ஆடை பொதுவனோடு ஆய்ந்த

முறுவலாள் மென் தோள் பாராட்டி சிறுகுடி

மன்றம் பரந்தது உரை

102

"பரந்து விரிந்த பெரிய விசும்பில் வேகமாகப் பொழிகின்ற மழைநீரில் கலந்து அதனை ஏற்றுக்கொண்ட

குளிர்ந்த மணங்கமழும் பிடவமும், படர்கின்ற கொடியையுடைய செம்முல்லையும், நல்ல நிறமுள்ள செழுமையான காந்தளும், ஒளிர்கின்ற பூங்கொத்துக்களையுடைய கொன்றையும்

இவற்றைப் போன்ற பிறவும், பல மலர்கள் செறிந்திருக்கும்படியாக,

தழையும், மாலையும், அணிகலன்களும் என்று இவற்றைக்

கட்டியவராய் மகிழ்ந்து திளைத்து விளையாடும்

கபடமற்ற பேச்சினையுடைய இந்தத் தோழியர் கூட்டத்தில் இவள் யார் தன் உடம்போடு

என் உயிர்க்குள்ளே புகுந்தவள் இன்றைக்கு";

"ஓ! இவளா? இவள் சண்டையிடுவதில் பெரு விருப்பமுள்ள அந்த நல்ல காளையை அணைபவரை அன்றி

வேறு யாரும் இவளின் அழகுள்ள, மாந்தளிர் போன்ற மேனியைத் தீண்டமுடியாது என்று மிக்க கவனத்துடன்

எல்லாரும் கேட்கும்படி மீண்டும் மீண்டும் பறையறிவித்து எப்பொழுதும் எழுந்த பேச்சால் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டவள்";

"அந்த ஏறுதழுவலை நடத்தச் சொல்லுங்கள்"; "இனி காலம் தாழ்த்தமாட்டோம்" என்றனர்; "பறையை முழக்குங்கள்" என்றனர்; பரப்பினர்

சிறந்த அணிகலன்களையணிந்தவளின் சார்பாக ஏறுகோள் விழா நடக்கும் செய்தியை;

இந்த விழாவில் பெடை அன்னத்தைப் போன்றவர்கள் தங்கள் கண்கள் பொலிவுபெற்று விழாநிகழும் இடம் அனைத்தையும் பார்க்கும்

உயர்ந்த பரணைப் பெறுவார்களென்றால் அது மிகவும் நல்லது;

விடப்படும் காளையைத் தடுத்து நிறுத்தும் வகையில் மேலும் மேலும் அதன் மேல் பாய்வதற்காக, ஆரவாரித்துச் சேர்ந்து

நேருக்கு நேர் சென்றார் பலர்;

கொன்று குவிக்கும் வில்லைப்போல மிகவும் வெகுண்டு அதிக அளவு சினத்துடன் கடுமையாகப் பாய்ந்து அந்தக் காளையருக்குள் ஓடியது;

புழுதி பறந்தது;

மார்புகளைக் கொடுத்து பாயும் காளையைத் தாங்கினர்;

காளையின் கொம்புகள் தரையைப் பார்த்துக் கவிழ்ந்தன;

கலங்கினர் பலர்;

அவர்களுள், ஊறிடும் மிகுந்த காதலுணர்வு பெருக, பூக்கள் நிறைந்த நீலமணியைப் போன்ற நெடிய தோளால் வளைத்து

காளையின் திமிலுக்கிடையே அவன் தோன்றினான், தோன்றி

அந்தக் காளையை அடக்கிச் சோர்வடையச் செய்தான்;

காளையின் துன்பத்தைக் கண்டு எழுந்தனர், எதற்காகவோ

அந்த காளையின் உரிமையாளரின் பகை?

அறியாமை உடையவர் இந்த ஆயர் பெருமக்கள்! இதற்கு முன்பும்

கொலைவெறியுள்ள காளையின் கழுத்தை அணைத்துக்கொண்டவர்களைக் கண்டிருக்கின்றனர்! இன்றும்

சீற்றங்கொண்ட காளையைப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள் என்று பறை சாற்றுகின்றனரே!

அங்கே இப்பொழுது

மணம்செய்வதற்குத் தண்ணுமையில் தாளம் தவறாமல் எழுப்புவார்களாக,

பண் அமைந்த இனிய தாளத்தையுடைய குரவைக் கூத்தினுள், சிறந்த
தலைமாலையையும்

திண்ணிய தோள்களையும், வெற்றிப்புகழையும், வியப்புக்குரிய போர்த் திறத்தையும்,
கரிய மேனியையும்,

அழகிய சிவப்புநிற ஆடையையும் உடைய அந்த இளைஞனுடன், அழகிய

முறுவலையுடையவளின் மென்மையான தோள்களைச் சேர்த்துப் பாராட்டி, அந்தச்
சிறுகுடியின்

மன்றத்திலெல்லாம் பரவியது பேச்சு.

103

மெல் இணர் கொன்றையும் மென் மலர் காயாவும்

புல் இலை வெட்சியும் பிடவும் தளவும்

குல்லையும் குருந்தும் கோடலும் பாங்கரும்

கல்லவும் கடத்தவும் கமழ் கண்ணி மலைந்தனர்

பல ஆன் பொதுவர் கதழ் விடை கோள் காண்-மார்

முல்லை முகையும் முருந்தும் நிரைத்து அன்ன

பல்லர் பெரு மழை கண்ணர் மடம் சேர்ந்த

சொல்லர் சுடரும் கனம் குழை காதினர்

நல்லவர் கொண்டார் மிடை

அவர் மிடை கொள

மணி வரை மருங்கின் அருவி போல

அணி வரம்பு அறுத்த வெண் கால் காரியும்

மீன் பூத்து அவிர் வரும் அந்தி வான் விசம்பு போல்

வான் பொறி பரந்த புள்ளி வெள்ளையும்

கொலைவன் சூடிய குழவி திங்கள் போல்

வளையுபு மலிந்த கோடு அணி சேயும்

பொரு முரண் முன்பின் புகல் ஏறு பல பெய்து

அரிமாவும் பரி_மாவும் களிறும் கராமும்
பெரு மலை விடர்_அகத்து ஒருங்கு உடன் குழீஇ
படு மழை ஆடும் வரை_அகம் போலும்
கொடி நறை சூழ்ந்த தொழுஉ
தொழுவினுள் புரிபு_புரிபு புக்க பொதுவரை
தெரிபு தெரிபு குத்தின ஏறு
ஏற்றின் அரி பரிபு அறுப்பன சுற்றி
எரி திகழ் கணிச்சியோன் சூடிய பிறை கண்
உருவ மாலை போல
குருதி கோட்டொடு குடர் வலந்தன
கோட்டொடு சுற்றி குடர் வலந்த ஏற்றின் முன்
ஆடி நின்று அ குடர் வாங்குவான் பீடு காண்
செம் நூல் கழி ஒருவன் கை பற்ற அ நூலை
முந்நூலா கொள்வானும் போன்ம்
இகுளை இஃது ஒன்று கண்டை இஃது ஒத்தன்
கோட்டு_இனத்து ஆயர்_மகன் அன்றே மீட்டு ஓரான்
போர் புகல் ஏற்று பிணர் எருத்தில் தத்துபு
தார் போல் தழீஇயவன்
இகுளை இஃது ஒன்று கண்டை இஃது ஒத்தன்
கோ இனத்து ஆயர்_மகன் அன்றே ஓவான்
மறை ஏற்றின் மேல் இருந்து ஆடி துறை அம்பி
ஊர்வான் போல் தோன்றும் அவன்
தொழீஇஇ காற்று போல வந்த கதழ் விடை காரியை
ஊற்று_களத்தே அடங்க கொண்டு அட்டு அதன்
மேல் தோன்றி நின்ற பொதுவன் தகை கண்டை
ஏற்று எருமை நெஞ்சம் வடிம்பின் இடந்து இட்டு
சீற்றமொடு ஆர் உயிர் கொண்ட ஞான்று இன்னன்-கொல்
கூற்று என உட்கிற்று என் நெஞ்சு
இகுளை இஃது ஒன்று கண்டை இஃது ஒத்தன்
புல்_இனத்து ஆயர்_மகன் அன்றே புள்ளி

வெறுத்த வய வெள் ஏற்று அம் புடை திங்கள்
மறு போல் பொருந்தியவன்
ஓவா வேகமோடு உருத்து தன் மேற்சென்ற
சேஎ செவி முதல் கொண்டு பெயர்த்து ஒற்றும்
காயாம் பூ கண்ணி பொதுவன் தகை கண்டை
மேவார் விடுத்தந்த கூந்தல் குதிரையை
வாய் பகுத்து இட்டு புடைத்த ஞான்று இன்னன்-கொல்
மாயோன் என்று உட்கிற்று என் நெஞ்சு
ஆங்கு இரும் புலி தொழுதியும் பெரும் களிற்று இனமும்
மாறுமாறு உழக்கிய ஆங்கு உழக்கி பொதுவரும்
ஏறு கொண்டு ஒருங்கு தொழுஉ விட்டனர் விட்டு ஆங்கே
மயில் எருத்து உறழ் அணி மணி நிலத்து பிறழ
பயில் இதழ் மலர் உண்கண்
மாதர் மகளிரும் மைந்தரும் மைந்து உற்று
தாது எரு மன்றத்து அயர்வர் தழுஉ
கொல் ஏற்று கோடு அஞ்சுவானை மறுமையும்
புல்லாளே ஆய_மகள்
அஞ்சார் கொலை ஏறு கொள்பவர் அல்லதை
நெஞ்சிலார் தோய்தற்கு அரிய உயிர் துறந்து
நைவாரா ஆய_மகள் தோள்
வளியர் அறியா உயிர் காவல்கொண்டு
நளி வாய் மருப்பு அஞ்சும் நெஞ்சினார் தோய்தற்கு
எளியவோ ஆய_மகள் தோள்
விலை வேண்டார் எம் இனத்து ஆயர்_மகளிர்
கொலை ஏற்று கோட்டு இடை தாம் வீழ்வார் மார்பின்
முலை இடை போல புகின்
ஆங்கு
குரவை தழீஇ யாம் மரபுளி பாடி
தேயா விழு புகழ் தெய்வம் பரவுதும்
மாசு இல் வான் முந்நீர் பரந்த தொல் நிலம்

ஆளும் கிழமையொடு புணர்ந்த
எம் கோ வாழியர் இ மலர் தலை உலகே

103

மெல்லிய பூங்கொத்துக்களையுடைய கொன்றையும், மென்மையான மலரையுடைய
காயாவும்,

புன்மையான் இலையைக் கொண்ட வெட்சிப்பூவும், பிடவமும், செம்முல்லையும்,
கஞ்சங்குல்லைப் பூவும், குருந்தம்பூவும், செங்காந்தளும், பாங்கர்ப்பூவும் ஆகிய
மலையிலுள்ளவையும், காட்டிலுள்ளவையும் உள்ள மலர்கள் கொண்டு கட்டிய
பூச்சரங்களைச் சூடியவராய்,

பல பசுக்களையுடைய இடையர்கள் வேகமுள்ள காளையை அடக்குவதைக்
காண்பதற்காக,

முல்லை மொட்டையும், மயிலிறகின் அடியையும் வரிசையாக வைத்தது போன்ற
பற்களையுடைய, பெரிய குளிர்ச்சியான கண்களையுடைய, கபடமற்ற

பேச்சினையுடைய, ஒளிவிடும் பொன்னாலான குழையைக் காதில் அணிந்த

ஆய மகளிர் பரணில் ஏறிக்கொண்டார்;

இந்த மகளிர் பரண்மீது இருக்க,

பச்சை மணி போர்த்ததைப் போன்ற மலையின் பக்கத்தில் விழும் அருவியைப்
போன்ற

அழகின் எல்லையைக் கடந்த வெண்மையான கால்களைக் கொண்ட கரிய
களையும்,

விண்மீன்கள் தோன்றி ஒளிசிந்தும் அந்திக்காலத்து மேகத்தையுடைய சிவந்த
ஆகாயம் போன்று

அழகிய ஒளிர்வு பரந்த வெள்ளைப் புள்ளிகளைக் கொண்ட காளையும்,

கொலைத்தொழிலையுடைய இறைவன் சூடிய பிறை நிலவு போன்ற

மிகுதியாக வளைந்த கொம்பினைக் கொண்ட சிவலைக்காளையும்,

போரிடும் முரட்டுத்தனத்தைகொண்ட வலிமையையுடைய பலரும் விரும்பும்
களாகைகள் பலவும் ஒன்றுசூட,

சிங்கமும், குதிரையும், யானையும், முதலையும்

பெரிய மலையின் பெரும் பள்ளத்தில் ஒன்றுசேரத் திரண்ட,

தொங்கிக்கொண்டிருக்கும் மேகங்கள் அசைந்து திரியும் மலையிடத்தைப் போன்று

கொடிக்கொடியாய் நறுமணப்புகை சூழ்ந்திருக்கிறது அந்தத் தொழுவம்;

அந்தத் தொழுவினுள் மிக்க ஆர்வத்துடன் புகுந்த இடையர்குல இளைஞரைப்

பார்த்துப் பார்த்து முட்டின அந்தக் காளைகள்;

காளைகள் தமக்குப் பகையான காளைகளை விரும்பித் தாக்கின; சுற்றிலும் நெருப்பினைக் கக்கும் குந்தாலியைக் கொண்ட இறைவன் சூடிய பிறையில் கிடக்கும் சிவந்த மாலையைப் போல

குருதி படிந்த கொம்புகளில் குடல்கள் பின்னிக்கிடந்தன;

"கொம்புகளைச் சுற்றிக் குடல்கள் பின்னிக்கிடந்த காளையின் முன்

அதற்கு ஆட்டம் காண்பித்து அந்தக் குடலை எடுத்துக்கொள்வனின் வலிமையைப் பாரேன்!

இது சிவந்த நூல் சுற்றியிருக்கும் கழியை ஒருவன் இருகையாலும் பிடித்துக்கொள்ள, அந்த நூலை வாங்கி

மூன்று நூலாகப் பிரித்து ஆக்குகின்றவனைப் போலிருக்கிறது!"

"சின்னவளே! இது ஒன்றைப் பார்! இவன் ஒருத்தன்!

எருமைக் கூட்டத்தின் ஆயர்மகன் அல்லவா! காளையை அடக்காமல் வரமாட்டான், போரிடுவதில் மிகவும் விருப்பமுள்ள காளையின் சொரசொரப்பான கழுத்தில் பாய்ந்து அதற்கு இட்ட மாலையைப் போல அதனைத் தழுவிக்கொண்டவன்";

"சின்னவளே! இது ஒன்றைப் பார்! இவன் ஒருத்தன்!

பசுக் கூட்டத்தின் ஆயர்மகன் அல்லவா! இதை முடிக்காமல் போகமாட்டான், மச்சத்தையுடைய காளையின் மேலேயிருந்து ஆட்டம்காண்பித்துக்கொண்டு, நீர்த்துறையில் தோணியில்

செல்பவன் போலத் தோன்றுகின்றான்";

"தோழியே! காற்றைப் போல வந்த கடும் வேகங்கொண்ட காளையான காரியைப் பலரும் கூடும் களத்தில் அதன் வலிமை அடங்க அணைத்து, அதனை வருத்தி, அதன்

மேலே ஏறிக் காட்சியளிக்கின்ற இடையனது அழகைப் பாராய்!

எருமைக்கடாவில் வருகின்ற கூற்றுவனின் நெஞ்சத்தைக் கால்நுனியால் பிளந்திட்டு

சினத்தோடே அவனது அரிய உயிரை வாங்கின சமயத்தில் இறைவன் இப்படிப்பட்டவனாயிருந்தானோ என்று

கூறும்படியாக நடுங்கியது என் நெஞ்சு";

"சின்னவளே! இது ஒன்றைப் பார்! இவன் ஒருத்தன்!

ஆட்டுக் கூட்டத்தின் ஆயர்மகன் அல்லவா! புள்ளிகள்

மிகுந்த வலிமையான வெள்ளைக் காளையின் அழகிய பக்கத்தில், திங்களில் இருக்கும்

மறுவைப் போல் ஒட்டிக்கிடக்கிறவன்";

"குறையாத வேகத்தோடு, சினந்து தன்னைத் தாக்கிய

சிவப்புக் காளையை அதன் செவியின் அடிப்பகுதியைப் பிடித்துக்கொண்டு, அதன் வலிமைமை அடக்கித் தழுவும்

காயாம்பூவாலான கண்ணியைச் சூடிய இடையனது அழகைப் பாராய்!

தன்னை விரும்பாத கஞ்சன் முதலானோர் கட்டவிழ்த்துவிட்ட கழுத்து மயிரினைக் கொண்ட குதிரையை

அதன் வாயைப் பிளந்திட்டு அதனைக் கையால் அடித்த சமயத்தில் இப்படிப்பட்டவனாயிருந்தானோ அந்தக்

கண்ணன் என்று கூறும்படியாக நடுங்கியது என் நெஞ்சு";

அங்கே, பெரிய புலிக்கூட்டமும், பெரும் யானைக் கூட்டமும்

ஒன்றற்கொன்று தாக்கிக்கொண்டு போரிட்டதைப் போலப் போரிட்டு, இடையரும் தம் காளையகளைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒன்றாக அந்தத் தொழுவை விட்டகன்றனர்; அவ்விடத்தில்

மயில் கழுத்தைப் போன்ற நிறத்தையுடைய அணிகலன்கள், பவழம் போன்ற சிவந்த நிலத்தில் மாறுபட்டுக் கிடக்க,

நிறைந்த இதழ்களைக் கொண்ட மலர் போன்ற மைதீட்டிய கண்களையுடைய

காதல் மகளிரும் அவரின் கணவர்களும் விருப்பத்துடன்

சாணம் மெழுகிய மன்றத்தில் குரவைக்கூத்து ஆடுவதற்காகத் தழுவிக்கொண்டு,

"கொல்லுகின்ற வலிமையுள்ள காளையின் கொம்புகளுக்கு அஞ்சுவனை, மறுபிறப்பிலும்

தழுவிக்கொள்ளமாட்டாள் ஆயர்மகள்" என்றும்

"அஞ்சாதவராய்க் கொலைத்தொழிலையுடைய காளையை அடக்குபவரை அன்றி உள்ளத்தில் உரம் இல்லாதவர்கள் அணைத்துக்கொள்வதற்கு அரியது, உயிரைத் துறந்து

நைந்துபோகும் நிலையிலிருந்தாலும், ஆயர் மகளிரின் தோள்கள்" என்றும்,

"உயிர் என்பது ஒரு காற்று என்பதை உணராது, அதனைக் காத்துக்கொள்வதற்கு

விரிந்த வாயையுடைய கொம்புகளுக்கு அஞ்சுகின்ற மனத்தினர் வந்து அணைத்துக்கொள்வதற்கு

அவ்வளவு எளிதாகப்போய்விட்டதோ ஆயர் மகளிரின் தோள்கள்?" என்றும்

"பரிசமாகப் பொருள் ஏதும் கேட்கமாட்டார் எம் குலத்து ஆயர் மகளிர்,

கொலைத்தொழிலையுடைய காளையின் கொம்புகளுக்கு இடையே, தாம் விரும்புகின்ற மகளிரின் மார்பின்

முலைகளுக்கு இடையே தலைவைப்பதைப் போல புகுந்து பாய்ந்தால்" என்றும்

இவ்வாறாக

குரவைக் கூத்தில் தழுவிக்கொண்டு நாம் எமது மரபுப்படி பாடி,
குன்றாத சிறப்பின் புகழையுடைய தெய்வத்தைப் போற்றுவோம்,
குற்றமற்ற அழகிய கடலில் பரந்துகிடக்கின்ற இந்தத் தொன்மையான நிலத்தை
ஆளுகின்ற உரிமையோடே சேர்ந்த
எம் அரசன் பாண்டியன் வாழ்வானாக, இந்த அகன்ற இடத்தையுடைய உலகத்தில்.

104

மலி திரை ஊர்ந்து தன் மண் கடல் வெளவலின்
மெலிவு இன்றி மேற்சென்று மேவார் நாடு இடம்பட
புலியொடு வில் நீக்கி புகழ் பொறித்த கிளர் கெண்டை
வலியினான் வணக்கிய வாடா சீர் தென்னவன்
தொல் இசை நட் குடியொடு தோன்றிய
நல் இனத்து ஆயர் ஒருங்கு தொக்கு எல்லாரும்
வான் உற ஓங்கிய வயங்கு ஒளிர் பனை_கொடி
பால்நிறவண்ணன் போல் பழி தீர்ந்த வெள்ளையும்
பொரு முரண் மேம்பட்ட பொலம் புனை புகழ் நேமி
திருமறு_மார்பன் போல் திறல் சான்ற காரியும்
மிக்கு ஒளிர் தாழ் சடை மேவரும் பிறை நுதல்
முக்கண்ணான் உருவே போல் முரண் மிகு குராலும்
மா கடல் கலக்கு_உற மா கொன்ற மடங்கா போர்
வேல் வல்லான் நிறனே போல் வெரு வந்த சேயும் ஆங்கு அ
பொரு வரும் பண்பினவ்வையும் பிறவும்
உருவ பல் கொண்மு குழீஇயவை போல
புரிபு_புரிபு புகுத்தனர் தொழுஉ
அ வழி முள் எயிற்று ஏளர் இவளை பெறும் இது ஓர்
வெள் ஏற்று எருத்து அடங்குவான்

ஒள் இழை வார்_உறு கூந்தல் துயில் பெறும் வை மருப்பின்
காரி கதன் அஞ்சான் கொள்பவன் ஈர் அரி
வெருஉ பிணை மான் நோக்கின் நல்லாள் பெறாஉம் இ
குருஉ கண் கொலை ஏறு கொள்வான் வரி குழை
வேய் உறழ் மென் தோள் துயில் பெறும் வெம் துப்பின்
சேஎய் சினன் அஞ்சான் சார்பவன் என்று ஆங்கு
அறைவனர் நல்லாரை ஆயர் முறையினால்
நாள்_மீன் வாய் சூழ்ந்த மதி போல் மிடை மிசை
பேணி நிறுத்தார் அணி
அ வழி பறை எழுந்து இசைப்ப பல்லவர் ஆர்ப்ப
குறையா மைந்தர் கோள் எதிர் எடுத்த
நறை வலம் செய விடா இறுத்தன ஏறு
அ ஏற்றின்
மேல் நிலை மிகல் இகலின் மிடை கழிபு இழிபு மேற்சென்று
வேல் நுதி புரை விறல் திறன் நுதி மருப்பின் மாறு அஞ்சான்
பால் நிற வெள்ளை எருத்தத்து பாய்ந்தானை
நோனாது குத்தும் இளம் காரி தோற்றம் காண்
பால் மதி சேர்ந்த அரவினை கோள் விடுக்கும்
நீல்நிறவண்ணனும் போன்ம்
இரிபு எழுபு அதிர்பு_அதிர்பு இகந்து உடன் பலர் நீங்க
அரிபு அரிபு இறுபு இறுபு குடர் சோர குத்தி தன்
கோடு அழிய கொண்டானை ஆட்டி திரிபு உழக்கும்
வாடா வெகுளி எழில் ஏறு கண்டை இஃது ஒன்று
வெரு வரு தூமம் எடுப்ப வெகுண்டு
திரிதரும் கொல் களிறும் போன்ம்
தாள் எழு துணி பிணி இசை தவிர்பு இன்றி தலைச்சென்று
தோள் வலி துணி பிணி துறந்து இறந்து எய்தி மெய் சாய்ந்து
கோள் வழக்கி தன் முன்னர் வீழ்ந்தான் மேல் செல்லாது
மீளும் புகர் ஏற்று தோற்றம் காண் மண்டு அமருள்
வாள் அகப்பட்டானை ஒவ்வான் என பெயரும்

மீளி மறவனும் போன்ம்

ஆங்க செறுத்து அறுத்து உழக்கி ஏற்று எதிர் நிற்ப

மறுத்து மறுத்து மைந்தர் சார

தடி குறை இறுபு இறுபு தாயின கிடப்ப

இடி உறழ் இசை இன் இயம் எழுந்து ஆர்ப்ப

பாடு ஏற்று கொள்பவர் பாய்ந்து மேல் ஊர்பவர்

கோடு இடை நுழைபவர் கோள் சாற்றுபவரொடு

புரிபு மேற்சென்ற நூற்றுவர் மடங்க

வரி புனை வல் வில் ஐவர் அட்ட

பொரு_களம் போலும் தொழுஉ

தொழுவினுள் கொண்ட ஏறு எல்லாம் புலம் புக தண்டா சீர்

வாங்கு எழில் நல்லாரும் மைந்தரும் மல்லல் ஊர்

ஆங்கண் அயர்வர் தழுஉ

பாடுகம் வம்-மின் பொதுவன் கொலை ஏற்று

கோடு குறி செய்த மார்பு

நெற்றி சிவலை நிறை அழித்தான் நீள் மார்பில்

செற்றார் கண் சாய யான் சாராது அமைகல்லேன்

பெற்றத்தார் கவ்வை எடுப்ப அது பெரிது

உற்றீயாள் ஆயர்_மகள்

தொழீஇஇ ஒருக்கு நாம் ஆடும் குரவையுள் நம்மை

அருக்கினான் போல் நோக்கி அல்லல் நோய் செய்தல்

குருஉ கண் கொலை ஏறு கொண்டேன் யான் என்னும்

தருக்கு அன்றோ ஆயர்_மகள்

நேர்_இழாய் கோள் அரிது ஆக நிறுத்த கொலை ஏற்று

காரி கதன் அஞ்சான் பாய்ந்த பொதுவற்கே

ஆர்வு_உற்று எமர் கொடை நேர்ந்தார் அலர் எடுத்த

ஊராரை உச்சி மிதித்து

ஆங்கு

தொல் கதிர் திகிரியான் பரவுதும் ஒல்கா

உரும் உறழ் முரசின் தென்னவற்கு

ஒரு மொழி கொள்க இ உலகு உடன் எனவே

104

மிகுந்த அலைகள் மேலேறியதால் தன் நிலத்தைக் கடல் கவர்ந்துகொள்ள,
மனச் சோர்வின்றி முன்னேறிச் சென்று பகைவர் நாட்டில் தனக்கு இடம் உண்டாக,
சோழனின் புலிச் சின்னத்தோடு, சேரனின் வில் சின்னத்தையும் நீக்கி, புகழ்மிக்க
கயல் சின்னத்தை அங்குப் பொறித்து,

தன் வலிமையினால் பகைவரை வணங்கச் செய்த வாட்டமுறாத தலைமைப்
பண்பையுடைய பாண்டியனின்

பழையமையான புகழை நிலைநிறுத்தின குலத்தோடு தோன்றின

நல்ல பசுவினத்தின் ஆயர்கள் ஒன்றாகக் கூடி எல்லாரும்,

விண்ணைத் தோயும்படி ஓங்கிய பிரகாசமாய் ஒளிவிடும் பனைக்கொடியினையுடைய

பால் நிற வண்ணனாகிய பலராமன் போல் குற்றமற்ற வெள்ளைநிறக் காளையும்,

பகைவரை மாய்ப்பதில் சிறந்து விளங்கிய, பொன்னால் புனைந்த புகழ்பெற்ற
சக்கரப்படையையுடைய

திருமகள் உறையும் மார்பையுடைய திருமாலைப் போல் திறம் கொண்ட
கருமையான காளையும்,

மிகுதியாய் ஒளிரும் தாழ்ந்த சடையினையும், ஒருபக்கத்தில் வீற்றிருக்கும் பிறை
போன்ற நெற்றியையுடையவளையும் உடைய

முக்கண்ணனின் நிறம் போல பகைமையுணர்ச்சி மிகுந்த கபிலை நிறக் காளையும்,

பெரிய கடலைக் கலக்கி மாமரத்தை வெட்டின மீளாத போரையுடைய

வேலில் வல்லவனான முருகனின் நிறத்தைப் போல அச்சந்தரும் சிவப்புக்
காளையும், இவை போன்ற

போரிடும் குணமுள்ளவைகளும், பிற காளைகளும்

பல்வேறு நிறங்கள் கொண்ட பலவகை மேகங்கள் ஒன்றுகூடியதைப் போல

மிகவும் விருப்பத்துடன் ஒவ்வொன்றாக நுழையும்படி விட்டனர் தொழுவிற்குள்;

அவ்விடத்தில், "முள் போன்ற கூரிய பற்களைக்கொண்ட அழகியான இவளைப்
பெறுவான், இந்த ஒப்பில்லாத

வெள்ளைக் காளையின் கழுத்தை அணைபவன்;

ஒளிரும் அணிகலன்களைக்கொண்ட, வாரப்பட்ட இவளின் கூந்தலில் தூக்கத்தைப்
பெறுவான், கூர்மையான கொம்புடைய

கரிய நிறக் காளையின் சினத்துக்கு அஞ்சாமல் அதனை அடக்குபவன்; ஈரம்படிந்த
சிவந்த கண்வரிகளையுடைய,

மருளுகின்ற பெண்மானின் பார்வையைக் கொண்ட இந்த மங்கையைப் பெறுவான் இந்த

சிவந்த கண்களைக் கொண்ட கொலைவெறிபிடித்த காளையை அடக்குபவன்;
அலங்காரமான குழையணிந்தவளின்

மூங்கிலைப் போன்ற மென்மையான தோள்களில் தூக்கத்தைப் பெறுவான்,
கொடுமையான வலிமையினையுடைய

சிவந்த காளையின் சினத்துக்கு அஞ்சாதவனாய் அதனைத் தழுவுபவன்" என்றவாறு
ஆயர்கள் தம் முறைப்படி அந்த நல்ல மகளிரைப் பறையறைந்து தெரிவித்தனர்;
அன்றைக்குரிய விண்மீன்கள் அருகே சூழ்ந்திருக்கும் திங்களைப் போல, பரண் மீது
விரும்பி நிறுத்தினர் அழகாக;

அவ்விடத்தில், பறை மிகுந்து ஒலிக்க, பலதரப்பட்டவரும் ஆரவாரிக்க,
வலிமையில் குறையாத இளைஞர்களின் ஏறுதழுவதலை எதிர்கொண்டு பாய்ந்தன,
நறும்புகை வலமாக எழ, விடுவதற்காக நிறுத்தப்பட்ட காளைகள்;

அந்தக் காளைகளை

அணைப்பதற்கான மிகுந்த வெறியுடன், பார்வைப் பரணை விட்டு இறங்கி,
முன்னேறிச் சென்று

வேலின் முனையைப் போன்ற வெற்றித்திறம் கொண்ட கூர்மையான கொம்புகளின்
குரோதத்துக்கு அஞ்சாதவனாய்ப்

பால் நிற வெள்ளைக் காளையின் கழுத்தைப் பாய்ந்து பிடித்தவனைப்

பொறுத்துக்கொள்ளாமல் குத்தும் இளமையான கரிய காளையின் தோற்றத்தைப் பார்!
பால் போன்ற திங்களைக் கவ்விய பாம்பினை, அதன் பிடியிலிருந்து விடுவிக்கும்
நீல நிறத்தவனான திருமாலைப் போன்றிருக்கிறது;

விழுந்து எழுந்து, அதிர்ந்து நடுங்கி, தாண்டிக்குதித்து பலரும் சேர்ந்து ஓட,
எலும்புகள் முறியவும், கைகால்கள் ஒடிந்துபோகவும், குடல் சரியக் குத்தி,
தன்னுடைய

கொம்பின் வலிமை அழியும்படி தழுவியவனை நாலாபுறமும் ஆட்டி, அங்குமிங்கும்
சுற்றித் துவைத்தெடுக்கும்

குன்றாத சினங்கொண்ட அழகையுடைய காளையைப் பார்! இது ஒன்று!

அச்சம்தரும் மருந்துப்புகை எழுப்ப, வெகுண்டு

சுற்றித்திரியும் கொலைவெறியுள்ள களிற்றினைப் போல் இருக்கிறது;

தன் மனவூக்கத்தால் எழுந்த துணிச்சலான ஏறுதழுவலைத் தவிர்க்கமாட்டாமல்
முன்னே சென்று

தன் தோள் வலிமையினால் துணிந்த பிடிப்பு நெகிழ, காளையின் கழுத்தை விட்டுக்
கைகள் தள்ளப்பட உடல் தளர்ந்து

தான் பிடித்த பிடி வழக்கித் தன் முன்னே வீழ்ந்தவனை முட்டித்தள்ளாமல்,
திரும்பிச் செல்லும் புள்ளிகளையுடைய காளையின் தோற்றத்தைப் பார்! உக்கிரமான
போரில்

தன் வாளுக்குத் தோற்று விழுந்தவனை, நமக்குப் பொருத்தமற்றவன் என்று
வெட்டாமல் சென்றுவிடும்

வீரமிக்க மறவனைப் போல இருக்கிறது;

இவ்வாறாக, சினம் மிகுந்து, உடம்புகளைக் கிழித்து, மிதித்து நாசமாக்கும் வகையில்
ஏறுகள் எதிர்நிற்க,

மீண்டும் மீண்டும் இளைஞர்கள் வந்து தாக்க,

தசைத் துண்டங்கள் தெறித்துத்தெறித்துச் சிதறிக் கிடக்க,

இடியின் முழக்கத்தைப் போன்று இன்னிசைக்கருவிகள் ஓங்கி முழங்க,

ஏறுகளின் குத்துக்களைத் தாங்கிக்கொள்பவரும், அவற்றின் மேல் பாய்ந்து
ஏறிக்கொள்பவரும்,

அவற்றின் கொம்புகளிடையே தம்மை நுழைத்துக்கொள்பவரும், வீராப்பாய்ப்
பேசித்திரிவோரும் ஆகியவற்றவரோடு

போரினை விரும்பி அதனை மேற்கொண்ட நூற்றுவர்கள் தோல்வியடையும்படி

வரிந்து கட்டப்பட்ட வலிமை பொருந்திய வில்லினையுடைய ஐவர் போரிட்ட

போர்க்களம் போன்று இருந்தது தொழுவம்;

தொழுவக்குள் விட்ட காளையின் எல்லாம் மேய்புலத்திற்குச் செல்ல, குன்றாச்
சிறப்பையும்

கண்கவரும் அழகையும் கொண்ட மகளிரும் இளைஞரும் வளம் நிறைந்த ஊர்
நடுவே குரவை ஆடுவர் தழுவிக்கொண்டு;

"பாடுவோம் வாருங்கள்! இடையனின், கொலைத்தன்மை கொண்ட காளையின்
கொம்புகள் உண்டாக்கிய தழும்புகளையுடைய மார்பினை";

"நெற்றியில் சிவந்த சுழியினைப் பெற்ற காளையின் ஆற்றலை அழித்தவனின்
மார்பினை,

இதுவரை என்னைப் பழித்துரைத்தவர்கள் தங்கள் கண்களை மூடிக்கொள்ளும்படியாக
நான் தழுவாமல் ஓயமாட்டேன்,

இனி இந்த ஆயர்மகளிர் தாழ்வாகப் பேசினால், அதனைப் பெரிதாக

எடுத்துக்கொள்ளமாட்டாள் இந்த ஆயர்மகள்;

தோழி! ஒன்றாக நாம் சேர்ந்து ஆடும் குரவைக் கூத்தில், நம்மை

இளக்காரமாகப் பார்த்து, வருத்தமுறும் நோயைச் செய்தது,

சிவந்த கண்களைக் கொண்ட கொலைக்குணமுள்ள காளையை அடக்கிவிட்டேன்
நான் என்னும்

செருக்கினால் அன்றோ அந்த ஆயர்மகன்?"

"அழகிய அணிகளை அணிந்தவளே! யாராலும் அணைக்கமுடியாது என்று நிறுத்தப்பட்ட கொலைகாரக் காளையான

காரியின் சீற்றத்துக்கு அஞ்சாதவனாய்ப் பாய்ந்து அதை அடக்கிய அந்த இளைஞனுக்கே

மகிழ்ச்சியுடன் எம் வீட்டார் உன்னைக் கொடுப்பது என்று முடிவுசெய்தார், வெட்டிப் பேச்சுப் பேசிய

ஊராரின் தலையிலே மிதித்து;

இனி,

தொன்மைமிக்க கதிர்விடுகின்ற சக்கரப்படையை உடையவனை வாழ்த்துவோம், ஓங்கியடிக்கின்ற

இடியோசை போன்ற முரசினையுடைய பாண்டியனின்

ஆணையே எங்கும் பரவுக இந்த உலகம் முழுவதும் என்று".

105

அரைசு பட கடந்து அட்டு ஆற்றின் தந்த

முரைசு கெழு முதுகுடி முரண் மிகு செல்வற்கு

சீர் மிகு சிறப்பினோன் தொல் குடிக்கு உரித்து என

பார் வளர் முத்தமொடு படு கடல் பயந்த

ஆர் கலி உவகையர் ஒருங்கு உடன் கூடி

தீது இன்று பொலிக என தெய்வ கடி அயர்-மார்

வீவு இல் குடி பின் இரும் குடி ஆயரும்

தா இல் உள்ளமொடு துவன்றி ஆய்பு உடன்

வள் உருள் நேமியான் வாய் வைத்த வளை போல

தெள்ளிதின் விளங்கும் சுரி நெற்றி காரியும்

ஒரு_குழையவன் மார்பில் ஒண் தார் போல் ஒளி மிக

பொரு அற பொருந்திய செம் மறு வெள்ளையும்
பெரும் பெயர் கணிச்சியோன் மணி மிடற்று அணி போல
இரும் பிணர் எருத்தின் ஏந்து இமில் குராலும்
அணங்கு உடை வச்சிரத்தோன் ஆயிரம் கண் ஏய்க்கும்
கணம்_கொள் பல் பொறி கடும் சின புகரும்
வேல் வலான் உடை தாழ்ந்த விளங்கு வெண் துகில் ஏய்ப்ப
வாலிது கிளர்ந்த வெண் கால் சேயும்
கால முன்பின் பிறவும் சால
மடங்கலும் கணிச்சியும் காலனும் கூற்றும்
தொடர்ந்து செல் அமையத்து துவன்று உயிர் உணீஇய
உடங்கு கொட்பன போல் புகுத்தனர் தொழுஉ
அ வழி
கார் எதிர் கலி ஒலி கடி இடி உருமின் இயம் கறங்க
ஊர்பு எழு கிளர்பு உளர் புயல் மங்குலின் நறை பொங்க
நேர் இதழ் நிரை நிரை நெறி வெறி கோதையர் அணி நிற்ப
சீர் கெழு சிலை நிலை செயிர் இகல் மிகுதியின் சின பொதுவர்
தூர்பு எழு துதை புதை துகள் விசம்பு உற எய்த
ஆர்பு உடன் பாய்ந்தார் அகத்து
மருப்பில் கொண்டும் மார்பு உற தழீஇயும்
எருத்து இடை அடங்கியும் இமில் இற புல்லியும்
தோள் இடை புகுதந்தும் துதைந்து பாடு ஏற்றும்
நிரைபு மேற்சென்றாரை நீள் மருப்பு உற சாடி
கொள இடம் கொள விடா நிறுத்தன ஏறு
கொள்வாரை கொள்வாரை கோட்டு வாய் சா குத்தி
கொள்வார் பெறாஅ குருஉ செகில் காணிகா
செயிரின் குறை நாளால் பின் சென்று சாடி
உயிர் உண்ணும் கூற்றமும் போன்ம்
பாடு ஏற்றவரை பட குத்தி செம் காரி
கோடு எழுந்து ஆடும் கண மணி காணிகா
நகை சால் அவிழ் பதம் நோக்கி நறவின்

முக்கை தூழும் தும்பியும் போன்ம்
இடை பாய்ந்து எருத்தத்து கொண்டானோடு எய்தி
மிடை பாயும் வெள் ஏறு கண்டைகா
வாள் பொரு வானத்து அரவின் வாய் கோட்பட்டு
போதரும் பால் மதியும் போன்ம்
ஆங்க ஏறும் பொதுவரும் மாறு_உற்று மாறா
இரு பெரு வேந்தரும் இகலி கண்ணுற்ற
பொரு_களம் போலும் தொழுஉ
வெல் புகழ் உயர் நிலை தொல் இயல் துதை புதை துளங்கு இமில்
நல் ஏறு கொண்ட பொதுவன் முகன் நோக்கி
பாடு இல ஆய_மகள் கண்
நறு_நுதால் என்-கொல் ஐம்_கூந்தல் உளர
சிறு முல்லை நாரியதற்கு குறு மறுகி
ஒல்லாது உடன்று எமர் செய்தார் அவன் கொண்ட
கொல் ஏறு போலும் கதம்
நெட்டு இரும் கூந்தலாய் கண்டை இஃது ஓர் சொல்
கோட்டு_இனத்து ஆயர்_மகனோடு யாம் பட்டதற்கு
எம் கண் எமரோ பொறுப்பர் பொறாதார்
தம் கண் பொடிவது எவன்
ஒண்_நுதால்
இன்ன உவகை பிறிது யாது யாய் என்னை
கண் உடை கோலள் அலைத்ததற்கு என்னை
மலர் அணி கண்ணி பொதுவனோடு எண்ணி
அலர் செய்துவிட்டது இ ஊர்
ஒன்றி புகர் இனத்து ஆய மகற்கு ஒள்_இழாய்
இன்று எவன் என்னை எமர் கொடுப்பது அன்று அவன்
மிக்கு தன் மேற்சென்ற செம் காரி கோட்டு இடை
புக்க_கால் புக்கது என் நெஞ்சு என
பாடு இமிழ் பரப்பு_அகத்து அரவணை அசையிய
ஆடு கொள் நேமியான் பரவுதும் நாடு கொண்டு

இன் இசை முரசின் பொருப்பன் மன்னி

அமைவரல் அருவி ஆர்க்கும்

இமையத்து உம்பரும் விளங்குக எனவே

105

பகையரசர்கள் தோல்வியுறும்படி அவர்களை வென்று, கொன்று, அந்த வழியில்
கொணர்ந்த

மும்முரசுகளுக்கு உரிமைபூண்ட முதுமையான குடியில் வந்த பகைமையுணர்வு
மிக்க பாண்டியர்க்கும்,

மேன்மை மிகுந்த சிறப்பினையுடைய அந்தப் பாண்டியரின் தொன்மையான குடியில்
வந்தவனுக்கும் உரிமையானது என்று

உலகம் பாராட்டும் முத்துக்களோடு, ஒலிக்கும் கடல் கொடுக்கும் பொருள்களையும்
பெற்ற

மிகுந்த பெருமிதத்தினையுடைய உவகையராய் ஒன்று சேர்ந்து கூடி,

அப் பாண்டியர்க்குத் தீது இன்றிப் பொலிவன ஆகுக என்று தெய்வத்திற்குச்
சிறப்புக்களைச் செய்வதற்கு,

அவருடைய கேடில்லாத குடியின் பின்னர்த் தோன்றிய பெரிய குடியில் பிறந்த
ஆயரும்,

மாசற்ற உள்ளத்தோடு ஒன்றுகூடிக் காளையகளை ஆராய்ந்து,

வளம்செறிந்த உருண்டையான சக்கரப்படையையுடையவன் வாய் வைத்து ஊதிய
வெண்சங்கு போன்ற

தெளிவாக விளங்கும் வெள்ளைச் சுழியை நெற்றியில் கொண்ட கரிய காளையும்,
சிறப்பான குழையணிந்த பலராமனின் மார்பில் ஒளிவிடும் மாலை போல ஒளி
மிகும்படி

ஒப்பற்றதாய் அமைந்த சிவந்த மச்சத்தைக் கொண்ட வெள்ளைக் காளையும்,

பெரும்புகழையுடைய குந்தாலிப்படையினைக் கொண்ட சிவபெருமானின் நீலமணி
போன்ற கழுத்தின் அழகு போன்ற

கரிய சொரசொரப்பான கழுத்தினைக் கொண்ட உயர்ந்த திமிலையுடைய கபிலநிறக்
காளையும்,

வருத்தத்தை உண்டாக்கும் வச்சிரப்படையையுடைய இந்திரனின் ஆயிரம் கண்களைப்
போன்றிருக்கும்

பேரளவிலான பலவித புள்ளிகளைக் கொண்ட பெருங்கோபமுள்ள புகர்நிறக்
காளையும்,

வேலில் வல்ல முருகனின் உடையாகத் தாழ்ந்து விளங்குகின்ற வெண்மையான
துகிலைப் போன்று

நன்றாய் உயர்ந்த வெண்மையான கால்களையுடைய சிவந்த காளையும்,

காலனின் வலிமை போன்ற வலிமைகொண்ட பிற காளைகளும், மிகுதியாக,
ஊழித்தீயும், சிவனும், காலதேவனும், கூற்றுவனும்,
உயிர்களை விடாமல் துரத்திச் செல்கின்ற சமயத்தில், நிறைந்திருக்கும் உயிர்களை
உண்பதற்காக,

ஒன்று சேர்ந்து சுற்றித்திரிவது போல், சுற்றித்திரியும்படி நுழையச்செய்தனர்
தொழுவாக்குள்;

அந்நேரத்தில்

கார்காலத்தில் தோன்றிய மிகுந்த ஒலியினையுடைய கடுமையான பேரிடியைப்
போன்று இசைக்கருவிகள் முழங்க,

பரந்து உயர்ந்து எழுந்து அசைவாடும் மேகமூட்டத்தைப் போல நறுமணப்புகை
மேலெழ,

ஒன்று போல இருக்கும் பூவிதழ்களை நேர்நேராக வைத்துத் தொடுத்த மணமிக்க
மாலை அணிந்த மங்கையர் வரிசையாக நிற்க,

ஒரேவிதமான ஒலிப்புக்கொண்ட மிகுந்த ஆரவாரம் உள்ள நிலையில் காளைகளை
வருத்துகின்ற முனைப்பு மிகுந்திருக்கும் சீற்றமுள்ள ஆயர்

செறிவாக, அடைத்துக்கொண்டு எழுகின்ற, கண்களை மறைக்கும் புழுதி,
விண்ணையும் தோய,

ஆரவாரத்துடன் பாய்ந்தனர் தொழுவிற்குள்;

கொம்புகளைப் பிடித்துக்கொண்டும், மார்பில் ஏந்தித்தாங்கிக்கொண்டும்,

கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டும், திமில் இற்றுப்போய்விடுமோ என்னும்படி
தழுவிக்கொண்டும்,

தோள்களுக்கு நடுவே கழுத்தைப் புகவிட்டுப் பிடித்துக்கொண்டும், நெருங்கி நின்று
குத்துக்களைத் தாங்கியும்,

வரிசையாகத் தம்மேல் வந்து விழுவாரை தம் நீண்ட கொம்பினால் தாக்கி,

பிடிப்பதற்கு இடம்கொடாமல் தடுத்துநிறுத்தின காளைகள்,

மீண்டும் மீண்டும் அணைக்க வருவோரையெல்லாம், கொம்பு நுனியினால் சாகும்படி
குத்தி,

பிடிப்பதற்கு ஆள் இல்லாமல் இருக்கிற அந்தச் செந்நிறக் காளையைப் பார்!

வாழ்நாள் குறைந்தது என்ற குறைபாட்டின் காரணமாக, ஒருவரின் பின் சென்று,
அவரை வருத்தி

அவரின் உயிரைக் குடிக்கின்ற கூற்றுவனைப் போல் இருக்கிறது;

குத்துக்களை மார்பினில் ஏற்றுக்கொண்டவரை, அவர் சாகும்படி குத்திய சிவப்பும்
கருமையும் கலந்த காளையின்

கொம்புகள் மேலே எழும்போது ஆடுகின்ற கொத்தான மணிகளைப் பார்!

மிக்க பொலிவிடன் மலர்கின்ற தருணத்தை எதிர்நோக்கி, நறாம்பூவின்

மொட்டுக்களைச் சூழ்ந்து திரியும் தும்பியைப் போன்றிருக்கிறது!

குறுக்கே பாய்ந்து தன் கழுத்தை இறுகப் பற்றிக்கொண்டவனையும் சேர்த்துக்கொண்டு
மேடைமீது பாய்கின்ற வெள்ளைக் காளையைப் பார்!

ஒளி வீசும் வானத்தில், பாம்பின் வாயில் சிறிதளவு அகப்பட்டபடியே
உலாவரும் வெண்மதியைப் போன்றிருக்கிறது;

இவ்வாறாக, காளைகளும் இடையரும் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு பகைமைகொண்டு
நிற்பதால், பின்வாங்காமல்

இரண்டு பெரிய வேந்தர்கள் பகைமைகொண்டு எதிர்ப்பட்ட

போர்க்களத்தைப் போன்றிருக்கிறது தொழுவம்;

வென்று உயர்ந்த புகழும், பழங்குடிப் பெருமையும் கொண்ட, கழுத்து முழுவதையும்
மறைக்கின்ற அசையும் திமிலைக்கொண்ட

நல்ல காளையை வெற்றிகொண்ட, ஆயனின் முகத்தைப் பார்த்து

இமைக்கவும் மறந்தன ஆயமகளின் கண்கள்;

நறிய நெற்றியையுடையவளே! என்ன ஆயிற்று இப்போது? நாம் நம் கூந்தலை
அவிழ்த்து ஆற்றிவிட,

அது முல்லைமணம் கமழக் கண்டதற்கு, உள்ளம் மாறுபட்டு,

பொறுக்காமல் சண்டைபோட்டு என் சுற்றத்தார் கொண்டாரே, இந்த இளைஞன்
வெற்றிகொண்ட

கொலைத்தன்மையுள்ள காளையைப் போன்ற கோபம்? (அது என்ன ஆயிற்று
இப்போது?)

நீண்ட கரும் கூந்தலையுடையவளே! இதோ பார்! இன்னொன்று சொல்கிறேன்!

அந்த எருமைக் கூட்டத்து ஆயர் மகனோடு நாம் காதல்கொண்டதனுக்கு

எம்மிடம் எம் சுற்றத்தார் பொறுத்துக்கொண்டனர்; அது பொறுக்காத இவ்வூரார்

கண்கள் தீய்ந்துபோவது ஏன்?

ஒளிவிடும் நெற்றியையுடையவளே!

இதைக்காட்டிலும் மகிழ்ச்சிதரக்கூடியது வேறு எது? எமது தாய் என்னைக்

கண்பார்வையாலேயே அதட்டி வருத்தியதைக் கண்டு, என்னை

மலர்மாலையைத் தலையில் அணிந்திருக்கும் அந்த இடையனோடு சேர்த்துவைத்து
எண்ணி

கிசுகிசுக்கச் செய்துவிட்டது இந்த ஊர்;

மனமொன்றி, புகர்நிற பசுக்கூட்டத்தையுடைய ஆயர் மகனுக்கு, ஒளிரும் அணிகலன்
அணிந்தவளே!

இன்று என்ன என்னை எம் சுற்றத்தார் கொடுப்பது? அன்றைக்கு அவன்

கோபம் மிகுந்து தன் மேல் பாய்ந்த செங்காரிக் காளையின் கொம்புகளிடையே
தன்னைப் புகுத்திக்கொண்டு போரிட்டபோதே அவனிடம் புகுந்துவிட்டது என் நெஞ்சு
என்று கூற,

ஓலி முழங்குகின்ற கடற்பரப்பில் பாம்பணையில் பள்ளிகொண்டுள்ள

வெற்றி கொண்ட சக்கரத்தையுடையவனை வாழ்த்துவோம், பிறநாடுகளைக்
கைப்பற்றி

இனிய ஓசையையுடைய முரசினையுடைய பாண்டியனின் ஆட்சி நிலைகொண்டு

சிறப்புற்றிருப்பது, அருவிகள் ஆரவாரிக்கும்

இமையத்திற்கும் வடக்கேயும் பொலிவுடன் இருக்கட்டும் என்று.